

APOSTOL BEZGREŠNE

LIST ČLANOVA VOJSKE BEZGREŠNE ISSN 1845-0253 Srpanj 2021.

80. OBLJETNICA MUČENIŠTVA SV. MAKSIMILIJANA M. KOLBEA

NIJE UMRO,
DAROVAO JE
ŽIVOT

14. 8. 1941. - 14. 8. 2021.

APOSTOL BEZGREŠNE
List članova Vojske Bezgrešne

SRPANJ 2021.

NAKLADNIK:
Hrvatska Provincija sv. Jeronima
franjevaca konventualaca,
Zagreb, Sveti Duh 31

GLAVNI UREDNIK:
Zdravko Tuba

ODGOVARA:
Zdravko Tuba

**ADRESA UREDNIŠTVA
I UPRAVE:**
NACIONALNI CENTAR
VOJSKE BEZGREŠNE
Sveti Duh 31,
10000 Zagreb, Hrvatska
vojska.bezgresne@gmail.com
www.vojska-bezgresne.com

OIB:
18296769369

CIJENA:
Časopis se dijeli besplatno

**BRJ I NAZIV
ŽIRO-RACUNA:**
Oni koji žele pomoći
apostolat Bezgrešne,
prilog mogu uplatiti:
IBAN:
HR272360001101734905

**GRAFIČKA PRIPREMA
I DIZAJN:**
Veritas - Glasnik
sv. Antuna Padovanskoga
Sveti Duh 33,
10000 Zagreb, Hrvatska
(01) 3777-127
www.veritas.hr

GRAFIČKO OBLIKOVANJE:
Ivica Beljan

TISAK:
"Denona d.o.o.",
Zagreb, Getaldičeva 1

ISSN: 1845-0253

SADRŽAJ

O. ZDRAVKO TUBA:
UVODNIK 3

NIJE UMRO, DAROVAO JE ŽIVOT!
80. OBLJETNICA MUČENIŠTVA
SV. MAKSIMILIJANA M. KOLBEA 5

O. MILJENKO HONTIĆ:
BEZGREŠNA – ŠUPUTNICA
I OSLOMAC U ŽIVLJENJU
I SVJEDOČENJU
BOŽJEGA KRALJEVSTVA 10

HELENA ŠAKIĆ:
ZAŠTITA U POTRESU 13

O. IVAN BRADARIĆ:
ZVONAR NAGASAKIJA 14

O. ZDRAVKO TUBA:
MARIJANSKI ZAVJET
ZA DOMOVINU 18

OAZA BEZGREŠNE 22

ODRŽAN TREĆI
ANTUNOVSKI HOD MLADIH 24

JOSIP MATEŠA:
KRIŽNI PUT S MARIJOM 26

RAZMATRANJA
MOLITVENIH NAKANA
VOJSKE BEZGREŠNE 2021. 38

POSVETNA
MOLITVA
BEZGREŠNOJ 44

UVODNIK

Predragi čitatelji,
apostoli Vojske Bezgrešne,

ponovno smo zajedno okupljeni oko svoje Majke i po ovom novom broju *Apostola Bezgrešne*. Marija, naša majka, i mi, Njezina djeca, Božja smo stvorenja i po Njegovu naumu darovani smo jedni drugima u ovome svijetu. Bezgrešna nas okuplja, povezuje, od Nje učimo i s Njom učimo kako svim srcem biti potpuno Božji. "Marija je stvorenje u kojemu je Bog našao najotvoreniju i najprilagodljiviju suradnju. Zato je Marija, u času kada je postala Majka Božja, postala i Majka sve djece Božje", zapisao je A. Comastri u svojoj knjizi *Marija najljepša žena na svijetu*.

Kako je lijepo razmišljati o ovoj stvarnosti! Kako je lijepo živjeti ovu stvarnost. Vjerujem da smo je u svojem životu već iskusili, ali i da smo još uvijek pozvani učiti, otvarati se i surađivati. Pokazuju nam to mnogi sveci, pa i naši bližnji s kojima dijelimo Božju ljubav prema stvorenjima. Svijetli nam pred očima lik našega sv. Maksimilijana M. Kolbea čiju 80. godišnjicu smrti, darivanja života, rođenja za vječnost slavimo ove 2021. godine. Bezgrešna je Njegova Majka. Od Nje je učio otvarati se,

darivati se, surađivati s Onim koji ga je u svom zamislu želio imati na ovoj zemlji i u svom stvarateljskom djelu darovao ovoj našoj često surovoj stvarnosti. Otvorio se do potpunog "vraćanja" života Stvoritelju, do darivanja života za Stvoriteljevo stvorenje – oca obitelji. Bezgrešna se otvorila za darivanje života Djetetu – Spasitelju svijeta, Kolbe se otvorio za darivanje života svima kojima je po sakramentima donosio živog Isusa Krista. Darivao je vlastiti život do potpunog dara života,

smrti u bunkeru gladi, svjedočanstvom ljubavi prema bližnjemu kojem ne umire, već vječno živi. I sam nam govori: "Predajte se Majci Božjoj Bezgrešnoj kao maleno dijete najbrižnijoj Majci, a Ona će vas sretno provesti kroz ovaj krhki život" (SK 83a). Osluhni mo i mi poticaje koji će nas uvesti u puninu zajedništva sa Stvoriteljem po uzoru na Bezgrešnu.

o. Zdravko Tuba, nacionalni asistent MI - Vojske Bezgrešne i urednik Apostola Bezgrešne

NIJE UMRO, DAROVAO JE ŽIVOT!

80. OBLJETNICA MUČENIŠTVA SV. MAKSIMILIJANA M. KOLBEA

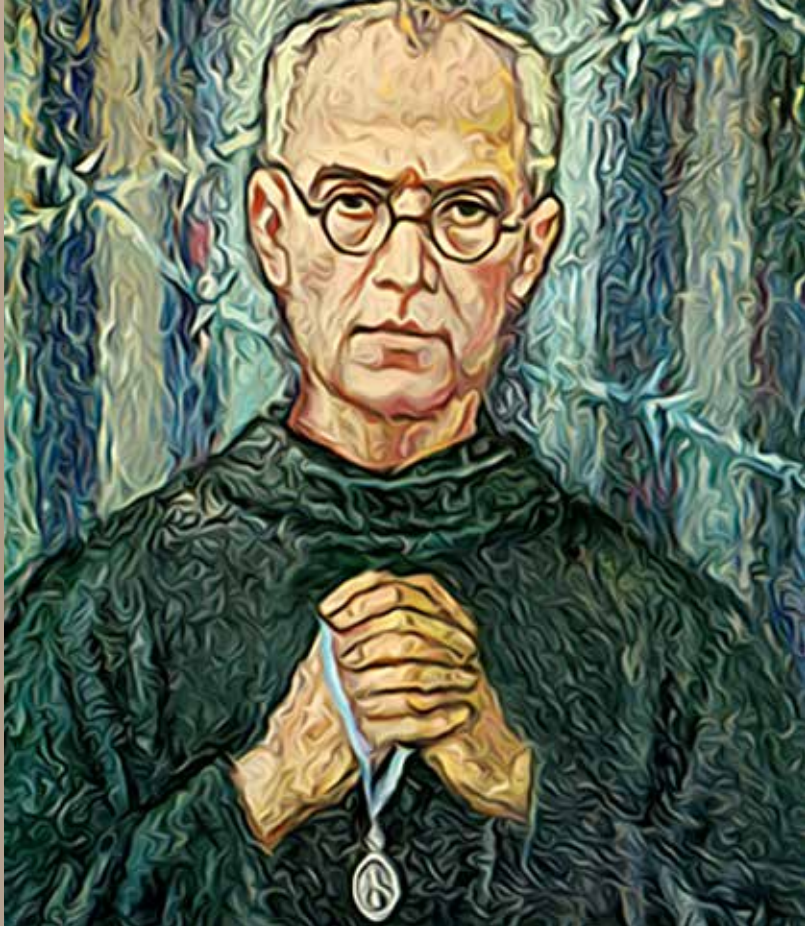
14. 8. 1941. – 14. 8. 2021.

SUVREMENI SVIJET POKUŠAVA
VIRTUALNIM NAČINOM PRIBLIŽITI ČOVJEKU
U SVAKOM KUTU SVIJETA POGLED U RAZNA
NAJČEŠĆE IDILIČNO PRIKAZANA MJESTA
U KOJIMA SE ČOVJEK MOŽE OPUSTITI, ODMORITI,
UŽIVATI, ZABORAVITI NA SVAKODNEVICU.

U ZBIRCI TAKVIH VIRTUALNIH PREGLEDA
PRONALAZIMO I MOGUĆNOST OBILASKA AUSCHWITZA.

NA PRVI POGLED VRLO PRIMAMLJIVO...
IPAK, NEŠTO KAO DA NAM NE DOZVOLJAVA UĆI
NA NAČIN PRIVLAČNOSTI I UDOBNOŠTI
OBILASKA I LJEPOTE POGLEDA.

U šumi takvih prekrasnih slika zaustavlja nas odjek riječi, molitve koja je odzvanjala u srcima mnogih zatvorenika, molitve "Zdravo, Marijo" koju je sv. Maksimilijan M. Kolbe izgovarao sa zatvorenicima, sam... Bunker gladi i jeka riječi srca: "Zdravo, Marijo..." Jeka koju možemo čuti od svake glasno izgovorene riječi kada uđemo duboko u šumu, i što dublje ulazimo jeka je jača. Šuma čovjeku nudi smiraj, zaklanja ga od sunca i daruje hlad, okrepu za vrućih dana. "U sjenu tvojih krila zaklanjam se dok pogibao ne mine", moli psalmist (Ps 57,2), osluškuje jeku riječi svojega pouzdanja u Onoga koji ga zaklanja i štiti. Jeka Kolbeove molitve odzvanjala je i bunkerom, cijelim logorom jer je njegovo pouzdanje u Stvoriteljevu zaštitu po zagovoru One čije je ime izgovarao, kojoj se obraćao izlazila iz dubina njegova srca koje je vjerovalo, pouzdavalo se, nadalo se unatoč svake nade. Da, to je prava duhovna stvarnost, ona naoko nevidljiva, ali tako opipljiva, ona koju samo pogled srca može prepoznati u pregledu virtualne mogućnosti hoda kroz Auschwitz. Što nudi današnji svijet i što nam za njega daruje sv. Maksimilijan o obljetnici darivanja života i odlaska u vječnost? Ono što je u srcu nosio: Bezgrešnu i molitvu na usnama: "Zdravo, Marijo..." Ono što je životom živio i svjedočio: "Bezgrešna, radi Tvojeg milosrđa Tebi sam posvetio sav život, za Tebe sam radio i trpio i za Tebe umirem. Ja sam Tvoj!" (SK 120)

PISMO 1139.

SPISI II

Sv. Maksimilijan M. Kolbe pokazao nam je put i način na koji je on odgovorio svojem Stvoritelju postigavši svetost po potpunom predanju Bezgrešnoj. Ostavio nam je u baštinu Udrugu *Vojska Bezgrešne* čija nam jasnoća puta pomaže u vlastitom posvećenju po predanju Bezgrešnoj. Sam je dao usmjerenja članovima Vojske Bezgrešne u pismu br. 1139.

Izvornog pisma nema – Kopija: ms. AN. Dva lista, jednostrani zapis. Kopija načinjena 1938. – Tisak: dvostruka naklada u obliku letka 1938. – Isti tekst s manjim izmjenama na latinskom jeziku u: "Wiedomości z Prowincji OO. Franciszkanów w Polsce" 8 (1938) 16-20 (interna publikacija). – Isti tekst (latinski) kao letak. Nihil obstat ut imprimatur P. Anselmus Kubit provincialis. Imprimatur Varsaviae, die 16 Martii 1938 anni, consiliarius Curiae Canonicus metropolitanus dr A. Fajęcki; mgr Br. Pagowski notarius. Tipografija "Witez Bezgrešne", Niepokalanów.

Niepokalanów, prije ožujka 1938.

UDRUGA VOJSKE BEZGREŠNE

1 KRATKO IZ POVIJESTI

Vojska Bezgrešne već je djelomično poznata u [...]

Do sada joj pripada samo [...] osoba, dok ukupan broj na čitavom svijetu već prelazi milijun.

Vojska Bezgrešne nije toliko stara udruga. Nastala je 1917. godine u Međunarodnom kolegiju manje braće konventualaca u Rimu.

Dana 2. siječnja 1922. kanonski je priznata kao *Pia Unio* – nabožna udruga, dekretom kardinala Pompilja, vikara Svetog Oca u Rimu: "U želji da se širi pobožnost prema Presvetoj Djevici, našim autoritetom kanonski priznajemo nabožnu udrugu, općenito zvanu: *Nabožna udruga Vojske Bezgrešne* u Serafskom kolegiju manje braće konventualaca u Rimu – i ustanovljeno potvrđujemo. Izdano u Vikarijatu, dana 2. siječnja 1922., Basilio kard. Pompilj, Apostolski vikar".

Nakon četiri godine, dana 18. prosinca 1926., Sveti Otac Pio XI.

izdaje apostolski breve i članove Vojske Bezgrešne obdaruje oprostima, dok 23. travnja 1927. isti papa Pio XI. vlastitim breveom podiže Vojsku Bezgrešne u red Središnjice (*Primarije*).

Kojem cilju teži Vojska Bezgrešne? Koji su uvjeti pripadnosti? Kojim se sredstvima služi?

2 CILJ

Cilj Vojske Bezgrešne je: "Nastojati oko obraćenja grešnika, heretika, šizmatika itd., a napose masona, i oko posvećenja svih pod zaštitom i posredstvom Bezgrešne".

Dakle truditi se oko obraćenja grešnika, nekatolika i oko posvećenja svih, tj. ljubav prema svima bez obzira na različitost vjeroispovijesti i narodnost, u želji sve privesti sreći koju daje sjedinjenost s Bogom, koji je prvi izvor svekolike sreće, te praktična ljubav prema Bogu, odnosno posvećenje.

I sve to pod zaštitom i posredstvom Bezgrešne Djevice Marije. – Svi znamo da je Bog Bezgrešnu Djevicu odredio za Posrednicu svih milosti. Nema obraćenja ni posvećenja bez milosti Božje, i Božja milost dovodi do obraćenja i posvećenja.

Dovoljna je želja duše surađivati s tom milošću. Dakle, nema govora ni o obraćenju ni o posvećenju bez Bezgrešne, Majke Milosti Božje. Čim se netko više približi toj čuvarici Božjih milosti, to više milosti prima i lakše se posvećuje i zauzima za posvećenje bližnjih. – Stoga se napor oko obraćenja i posvećenja duša mora poduzimati pod zaštitom i posredstvom Bezgrešne.

3 UVJETI

A koji su uvjeti pripadnosti MI (VB)? (MI je međunarodna kratica za Vojsku Bezgrešne [VB], od latinskog *Militia Immaculatae*).

Ako netko želi pridonijeti posvećenju bližnjih, od velike mu je koristi početi od samoga sebe. Mora se što više sjединiti s Bezgrešnom, kako bi od nje primio milosti za što savršeniju ljubav prema Bogu u svakom trenutku svog života. Najsavršenija sjedinjenost je potpuno posvećenje i predanje u njezino vlasništvo. Prema tome, prvi i najvažniji uvjet pripadnosti VB je potpuno posvećenje Bezgrešnoj.

To posvećenje ni od koga ne zahtijeva da napusti svijet, obitelj i da uđe u samostan.

Nipošto. I dalje je moguće ostati u svom staležu i posvetiti se svim dotadašnjim čestitim zadaćama, s tom razlikom da svoje svakodnevne obveze ne prikazujemo više sami, nego ih prikazuje Ona, Bezgrešna, čije smo vlasništvo postali.

I ne prikazuje ih Ona kao naše – krhke i pune nesavršenosti, nego kao svoje vlastite, jer sve "naše" – pripada njoj. Stoga i sav rad pripada njoj. Bezgrešna ne može prikazati Bogu ništa okaljano. U njezinim bezgrešnim rukama nesavršena djela postaju bezgrešna, čista, i neusporedivo vrijednija. Pristupajući VB možemo zadržati vlastiti stalež i posao, ali uz svijest da sve pripada Bezgrešnoj, i uz stalnu budnost da svojim životom budemo sve dostojniji zvati se njezinim djetetom, vlasništvom, njezinom svojim itd.

Jednom riječju – njezini u najužem smislu te riječi.

Ne samo to. Nakon što svaki iskusi koliko slasti u životu pruža to sjedinjenje s Bezgrešnom, koliko snage u kušnjama, koliko utjehe u poteškoćama – taj se trudi i s bližnjima podijeliti svoju sreću, želi i bližnjega približiti Bezgrešnoj, osvojiti sva srca za nju i poslati njezin pravi vitez.

Sama pomisao da je još toliko duša koje ne poznaju ime Marijino, ne daje mu mira. Htio bi osvojiti čitav svijet za nju. Dovedi je u svako srce koje kuca pod suncem i koje će još kucati, kako bi ih Ona preobiljem milosti mogla prosvijetliti, zagrijati ih ljubavlju svoga majčinskoga Srca i raspaliti u njima oganj ljubavi prema Bogu, Božanskom Srcu Isusovu.

Vidi on da tako veliko djelo neće moći sâm izvršiti, da Ona, Bezgrešna, mora u njemu i po njemu djelovati, i zato se još snažnije predaje Bezgrešnoj u vlasništvo, kao oruđe u njezinim bezgrešnim rukama.

Iz toga slijedi prvi i najvažniji uvjet: "Potpuno se predati Bezgrešnoj kao oruđe u njezinim bezgrešnim rukama".

Postoji i drugi uvjet, to je nošenje Čudotvorne medaljice. Nije bitan, ali predstavlja svojevrsan izvanjski znak potpunoga unutar-njeg predanja Bezgrešnoj.

Ovu se medaljicu uvriježilo zvat i čudotvornom, jer se uistinu po njoj događa puno obraćenja i Bezgrešna daje brojne različite milosti onima koji ju s poštovanjem nose.

Potječe iz 1830. godine. Sama se Bezgrešna udostojala objaviti je novakinji Sestara milosrdnica u Parizu, Katarini Labouré. Obilje primljenih milosti potvrđuje vjerodostojnost te objave.

Da bi se pravno bilo članom VB i sudjelovalo u dodijeljenim joj oprostima, potrebno je prije svega primiti sv. krštenje i pripadati Katoličkoj crkvi. Potom se treba upisati, imenom i prezimenom, u upisnu knjigu Udruge Vojske Bezgrešne ondje gdje je ona kanonski uspostavljena.

4 SREDSTVA

Kojim se sredstvima služi VB?

Uobičajena sredstva u borbi za dobro duša je vlastiti primjer, molitva, trpljenje i rad. Primjer privlači da se nasljeduje, molitva, žrtva i trpljenje umilostivljuju Božje milosti, a izvanjski rad izvršuje djelo, ako se duša koje se tiče, sama svjesno i dobrovoljno ne usprotivi blagom djelovanju Božje milosti.

Vojska Bezgrešne služi se svim dostojnim sredstvima koja mogu dovesti do cilja.

Što se tiče molitve – članovi društva trude se svakodnevno u molitvi obratiti Bezgrešnoj zavirom koji je utisnut na Čudotvornoj medaljici: "O Marijo bez grijeha začeta, moli za nas koji se tebi utječemo", dodajući "i za sve one koji se tebi ne utječu, a napose za masone, i one koji su tebi preporučeni". Tom kratkom molitvom oni obuhvaćaju i sve članove i sve duše čitavoga svijeta.

Što će svaki ponaosob učiniti za djelo Bezgrešne u dušama, ostavlja se na volju, gorljivost i razboritost svakoga. – Neki se udružuju u društva u kojima se na sastancima zajednički raspravljaju planovi rada, pišu izvješća o djelovanju, u kojima se bira vodstvo. Stroža organizacija u društva u VB nije obvezujuća, ali gdje se može, nije nadmet. Ponekad i čitava druga društva stupaju u VB.

5 BĪT I DUHV

Bĭt VB leži u potpunoj pripadnosti Bezgrešnoj: bezuvjetno, nepozivo, bezgranično pripadati Bezgrešnoj i to u svakom pogledu. Svaki koji stupa u VB postaje njezino potpuno vlasništvo, time Isusov, kao što je i Ona Isusova.

Što je netko savršenije njezin, to je savršenije Isusov. Ali uvijek u njoj i po njoj, mnogo lakše i savršenije. Po Gospodinu Isusu postaje se Božjim. Pripadati Bezgrešnoj: to je bĭt VB.

Naziva se Vojskom jer se onaj koji joj pripada ne ograničava u predanju Bezgrešnoj, nego se trudi, koliko kod može i srca drugih os-

vojiti za nju, učiniti da joj se i srca drugih predaju, kao što se i on predao; i to što veći broj srdaca – srca svijetu, koji jesu i koji će biti sve do konca svijeta.

To je biť Vojske Bezgrešne. A kakav joj je duh?

Duh je onaj koji oživljava, pokreće. Duh VB treba oživljavati članove VB da budu što gorljiviji vitezovi Bezgrešne, da svakodnevno postaju oruđe i vlasništvo Bezgrešne i da budu što zauzetiji u osvajanju srdaca bližnjih za nju.

Što se više budu tim duhom kriježili, to više će biti vitezovi Bezgrešne.

Na utjehu gorljivim dušama treba istaknuti da biť predanja Bezgrešnoj ne leži na neprestanom razmišljanju o njoj, nego u volji. Dakle, duša koja je zauzeta time da dobro izvrši svoje dužnosti i zadaće, ne prestaje biti vlasništvo Bezgrešne, i njezine misli, riječi i djela ne prestaju pripadati Bezgrešnoj, makar o tome ne mislili.

6 OPROSTI ČLANOVIMA VB

Oprostite članovima VB dijele se na potpune i djelomične.

Za zadobivanje potpunog oprostata prema općem crkvenom pravu potrebni su – osim pohoda crkve i molitve na nakanu Svetoga Oca – ispovijed i sv. pričest. Ispovjediti se može u osmini prije ili nakon; onaj koji se obično ispovijeda dva puta mjesečno zapravo ne treba posebno ići na ispovijed kako bi zadobio potpuni oprost. Svetu pričest potrebno je primiti ili na sam dan ili na uoćnicu ili u osmini.

7 PRAKTIČNI SAVJETI

Tko želi stupiti u VB neka 1) izabere odgovarajući dan kad bi se želio upisati u VB i primiti potpuni oprost vlastit onima koji pristupaju VB, i o tome izvijesti Niepokalanów. 2) Nakon što primi odgovor s Čudotvornom medaljicom i iskaznicom VB, u ranije određenom terminu neka izmoli čin posvete koji se nalazi na iskaznici. Nema nikakvih obveza plaćanja, iako ako netko želi, u svakom trenutku može pomoći dobrovoljnim prilogom za potrebe razvoja djela Bezgrešne po čitavom svijetu.

KOLBEOVI CITATI

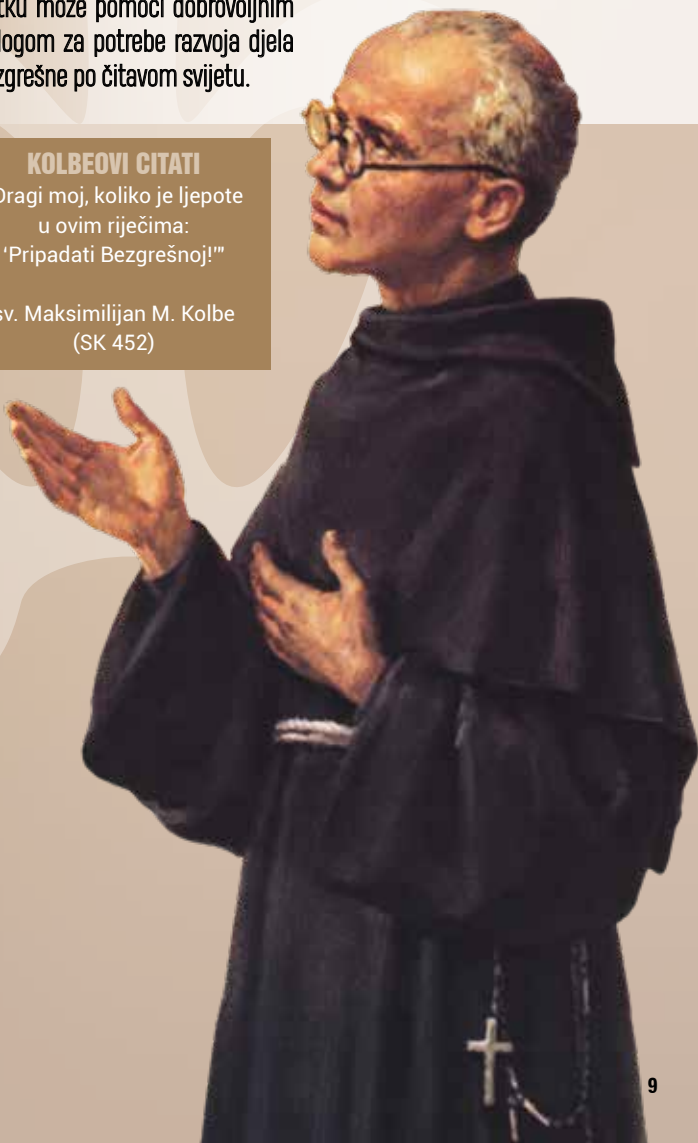
"Dragi moj, koliko je ljepote u ovim riječima:

"Pripadati Bezgrešnoj!"

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 452)

Bio bih sretan kada bi ovo nekoliko riječi približilo mnogo, mnogo duša našoj zajedničkoj duhovnoj Majci, Bezgrešnoj Mariji, i potaknulo na osvajanje uvijek novih srdaca za nju, a po njoj za Presveto Srce Boga-Čovjeka, Isusa.

O. Maksimilijan M. Kolbe
Direktor Središnjice
Vojske Bezgrešne
franjevci konventualci
Niepokalanów
kod Varšave, Poljska

BEZGREŠNA – SUPUTNICA I OSLOKAC U ŽIVLJENJU I SVJEDOČENJU BOŽJEGA KRALJEVSTVA

Piše: o. Miljenko Hontić

Naš Gospodin Isus Krist pozvao nas je da kao Njegovi učenici postanemo dionici Božjega Kraljevstva. No, što je to Božje Kraljevstvo? U Novom zavjetu ovaj se pojam (Božje Kraljevstvo ili Kraljevstvo Nebesko) spominje oko stotinu puta. Samim time shvaćamo da je to nešto doista važno. Još više to možemo zaključiti kada vidimo da nam je Isus Krist u svojem javnom djelovanju često govorio u prisposodobama o Kraljevstvu Božjem. Posebno u tom smislu valja istaknuti tekstove u Matejevu evanđelju, u 13. poglavlju. Tu nailazimo na prisposdobu *o sijaču, o kukulju, o zrnju gorušičinu i kvascu, o blagu i dragocjenom biseru te o ribarskoj mreži*. Svaka prisposdoba otkriva poneko obilježje Božjega Kraljevstva, a sve zajedno ukazuju na neizmjernu vrijednost i važnost ostvarenja Božje vladavine već ovdje na zemlji.

Kad bismo pokušali nekako sažeti definiciju o Kraljevstvu Božjem možda bismo mogli jednostavno reći da je to vladavina Božje ljubavi – to je sama Božja prisutnost. Tamo gdje je Krist Gospodin, Njegov zakon ljubavi, tamo je Kraljevstvo Božje. S prisutnošću Isusa Krista nastaje taj novi svijet koji je ispunjen pravdom, ljubavlju, razumijevanjem, istinskim bogoljubljem i čovjekoljubljem. Možemo reći da nam je Kraljevstvo Božje zadano kao cilj koji treba ostvariti, a put kojim se postiže nalazi se u nasljedovanju Krista.

Upravo radi toga od velike nam pomoći može biti netko tko je u tome savršeno uspio, a to je naša Bezgrešna Djevica, Isusova i naša Majka. Prije svoje smrti na križu, Krist nam je sam darovao Nju, kao našu Majku i kao najbolji primjer i model nasljedovanja Njega. Služeći Isusu kao majka koja se posve-

tila svomemu djetetu koje ju nužno treba, Marija ga je ujedno i slijedila. I doista, Ona je stalno ovisila o Njegovu poslanju kao Spasitelja i Otkupitelja svih nas.

Bezgrešna Djevica Marija svoju majčinsku ulogu vrši u potpunoj ovisnosti i savršenoj prilagodljivosti zahtjevima poziva svojega Djeteta – Sluge Božjega, o kojem su prorokovali starozavjetni proroci. Idući putem kojim je išao Njezin Sin, slijedeći događaje Njegova poslanja, ponekad i u dubokoj tami, Bezgrešna Djevica Marija ostvaruje svoj poziv Službenice Gospodnje. Iako su ti događaji bili naviješteni, Ona ih je prepoznala tek nakon što su se dogodili, a zatim je o njima razmišljala. Ta je vjernost za Njezino majčinsko srce često bila i dramatična. Sjetimo se kako joj se Isus, već kao dvanaestogodišnji dječak, obratio u Jeruzalemskom Hramu: "Niste li znali da mi

KOLBEOVI CITATI

"Utječemo se Bezgrešnoj i sredstva smo u Njezinim rukama, jer Ona dijeli sve milosti obraćenja i posvećenja stanovnicima ove suzne doline.

Tu istinu jasno ispovijedamo činom posvete Presvetoj Djevici Mariji, koja se nalazi na iskaznici Vojske Bezgrešne: '...jer preko tvojih ruku dolaze nam milosti iz Presvetog Srca Isusova'."

sv. Maksimilijan M. Kolbe

je biti u onome što je Oca mojeg-a?" (Lk 2,49). Već ju je tu poučio da Njezini majčinski osjećaji ne smiju zasjeniti Njezin poziv Službenice Gospodnje.

Isus je svoju Majku uvijek sve više suočavao s Njezinim najvažnijim pozivom, a to je da bude Službenica Božja i prva "stanovnica" i svjedokinja Kraljevstva Božjega. Zbog toga Bezgrešna mora slijediti poziv svojega Sina, mora Njegov poziv staviti ispred svega ostaloga, čak i onoga što je najlegitimnije za jednu majku. Marija nije odmah shvatila puni smisao toga zahtjeva: "Oni ne razumješe riječi koju im reče" (Lk 2,50). No, sigurno je razumjela kada je čula one druge riječi: "Ako mi tko hoće služiti neka ide za mnom i gdje sam ja ondje će biti i moj služitelj" (Iv 12, 26). Znamo da su te iste riječi upućene i nama. Zato je dobro da promotrimo kako je te riječi živjela i vršila naša Bezgrešna

Djevica Marija da bismo i mi u tome što bolje uspjeli.

Bezgrešna Djevica Marija slijedila je Isusa u potpunoj vjernosti. Nakon što mu je služila kao Majka, slijedila ga je kao učenica zajedno sa ženama koje su ga pratile u Njegovu javnom životu. Marija je služila Isusu slijedeći ga u cijelom Njegovu poslanju, slušajući Njegove riječi, uvijek je bila Njemu na raspolaganju, odričući se i Njega i same sebe. Slijedila ga je i kada je bio osuđen na smrt kao javni zločinac, kao bogohulnik. Doživjela je poniženje kada je razjareno mnoštvo vrijeđalo Isusa i pljuvalo na Njega, i tada ga je slijedila kao Majka i s majčinskom suzama, ali i kao Njegova učenica. Na križu ju je ponovno otrgnuo od Njezine uloge da bude samo Njegova Majka i podsjetio je na Njezinu ulogu Službenice i Majke svih članova novog Kraljevstva Božjega, dajući joj zapovijed da

odsada nadalje služi Njegovima preko riječi: "Ženo! Evo ti sina!" (Iv 19,26). Upravo preko tih riječi Isus Krist nam je dao svoju Majku za suputnicu i oslonac u našem svjedočenju i življenju Kraljevstva Božjega. Njezina vjernost riječima "Evo službenice Gospodnje", imala je za posljedicu da se neprestano morala uzdizati od ljudskoga do nadnaravnoga, od sadašnjosti do konačnoga uskrsnuća.

Takav primjer Njezine vjernosti u nasljedovanju svojega Sina, pomaže i nama da mu budemo vjerni i da ne posustanemo. No, mi smo često u opasnosti biti vjerni onome što smo sami razumjeli vezano za vlastiti poziv. Ali naš poziv je Netko, a ne neki "način života". Doduše, važno je biti us trajan u svojim oblicima vjernosti, ali je jednako tako važno biti spreman dopustiti Gospodinu da nas od njih otrgne, da nam proširi vidike.

Naš oblik služenja odnosi se na Nekoga, tj. na samoga Isusa čije poslanje Sluge Božjega donosi spasenje svijetu. Služenje Kristu ne može se razumjeti unaprijed: služimo mu slijedeći ga, poput Marije, svaki dan, svaki trenutak. On nas tada može uvesti u svoje otajstvo Očeva Sluge gdje naša vjernost često predstavlja odvajanje od onoga čemu smo odlučili

li biti vjerni da bismo bili vjerni onome koga slijedimo. No, otrgnuti se od svojega načina življenja vjernosti da bismo bili vjerni u skladu s Božjom voljom – to može postići samo Bog u nama. Samo Gospodin može našu vjernost uzdići s čisto ljudske razine vezane uz prošlost na razinu božanske vjernosti koja je vezana uz budućnost. "Vjeran je Onaj koji vas poziva: on će to i učiniti" (1 Sol 5,24). Služitelja koji mu je vjeran, Isus vodi sve do svoje slave. Gospodin mijenja oblik njegove vjernosti time što ga oslobađa od svake zaboravnosti. Upravo radi toga nam je potrebno imati Marijino srca raspoloživosti i poučljivosti. Marija, vjerna svojem obećanju Službenice, vjerno je slijedila Slugu i tako ostvaruje svoj poziv Službenice Gospodnje i zato se nalazi tamo gdje je i On.

Nitko nije dao prvenstvo Isusu, kao Bezgrešna Djevica Marija. Gospodin je od Nje tražio da se odrekne svoje majčinske veze da bi ga slijedila kao učenica u čemu je Ona preko svojeg pažljivog prebiranja Božje riječi, tu Riječ mogla začeti, roditi i darovati svijetu te tako aktivno sudjelovati u ostvarenju Božjeg kraljevstva.

Neka i nama u svim našim životnim situacijama ovaj izvanredni, a tako bliski i jednostavni primjer Bezgrešne Djevice, pomogne živjeti i svjedočiti Božje Kraljevstvo u ovom našem društvu u kojem živimo. Gospodin i nas poziva da budemo oni po kojima će se ostvarivati Njegovo Kraljevstvo. Budimo svjesni da je Ona uvijek s na-

ma. Darovao nam ju je sam Gospodin, a nas je povjerio Njoj. Naučimo od Nje ne tražiti svoju volju, nego biti poput Nje otvoreni Božjim planovima i Njegovim putovima. Možda nam se koji put čini da je ovaj svijet daleko od Kraljevstva Božjega i mi sami premaleni i slabi da bismo što tu mogli učiniti za poboljšanje trenutnog stanja. No nikada se ne dajmo obeshrabriti, nego se uvijek iznova izručimo našoj Majčici.

Zato s Njom započnimo svaki naš dan od ranog jutra i završimo ga uvečer, predajući sebe i sve one oko nas Njezinoj brizi i skrbi. Vježbajmo se poput Nje razmatrati i prepoznavati ono što Gospodin čini u našim životima. Poput Nje se potpuno otvorimo i stavimo na raspolaganje djelovanju Duha Svetoga da se uvijek u nama ostvaruje Božja volja.

Povjerimo joj naše obitelji, posebno našu djecu i mlade. Preporučimo joj naše kolege s posla, svu našu braću i sestre koje nam Gospodin stavlja na naš životni put. Svakog dana, sa sinovskim povjerenjem, iznesimo joj naše brige, muke i sve životne situacije. Uvijek iznova izrecimo joj naše predane molitve za cijelu Crkvu i cijeli svijet. Zamolimo ju uvijek iznova da nas zagovara, hrabri i prati svojom majčinskom ljubavlju u našem življenju i svjedočenju Kraljevstva Božjega u ovom našem svijetu. Jednostavno budimo uvijek s Njom, da nam tako doista može biti čvrsti oslonac i bliska suputnica u svjedočenju Kraljevstva Božjega.

ZAŠTITA U POTRESU

Piše: Helena Šakić (iz Siska)

Član sam Vojske Bezgrešne oko deset godina. Jako me je privukla ova pobožnost i od tada ne skidam Čudotvornu medaljicu s vrata.

Osjećam kako me Gospa štiti i uz mene je na svakom koraku. Nedavno iskustvo još jače me uvjerilo u to i silno sam zahvalna Bezgrešnoj Djevici Mariji.

Dana 29. prosinca 2020., oko pola jedan spremala sam se na posao te razgovarala sa kćerkom koja je stajala metar od mene. U jednom trenutku čuo se snažan prasak i kuća se počela jako tresiti. Toliko je bilo snažno da nismo mogle stajati na nogama. Uхватила sam kćer i nekako smo završile pod štokom od vrata. Jedino što sam tada mogla je zazivati Ime Isusovo. Jako dugo je trajalo, a kada se malo smirilo spustile smo se u pri-

zemlje i izjurile van. Mislila sam da je kuća sigurno urušena, jer mi je bilo nemoguće da nakon tako razornog potresa ostane čitava.

Dok sam trčala prema cesti vidjela sam poštaru kako neometano vozi svoj motor i dijeli poštu. Nisam mogla vjerovati da se on ponaša kao da ništa nije bilo. Došao je do moje ograde i upitao: "Jeste li osjetili kako je dugo trajalo?" Samo sam ga pitala je li dobro, a on mi je dao žutu kuvertu u ruku i nastavio dalje.

Nisam u tom trenutku gledala što mi je donio, jer je ulica bila puna susjeda, svi su bili potreseni, počele su svirati sirene hitne pomoći i vatrogasaca. Bilo je strašno. Zatreslo je još jednom. Sjela sam u auto, jer više nisam mogla stajati, noge su mi se tresle i bila

sam u strašnom strahu. Nisam se mogla čuti s rodbinom, jer su telefonske veze bile isključene. Tada sam otvorila kuvertu i vidjela sliku Bezgrešne Djevice Marije na kalendaru i časopisu koji primam svake godine. Tada mi je bilo jasno tko je bio uz nas i spasio nam živote i imovinu. Kuća je ostala neoštećena (slomio se jedan crijep i pale su tegle cvijeća s prozora), a nije građena za razorne potrese i imama još puno radova na njoj.

Zato sada svima svjedočim o silnoj ljubavi Majčice. Ni razorni potres ni bilo kakva pošast ovih vremena ne može nauditi onome tko se utječete Marijinu Bezgrešnom Srcu i Njezinu ljubljenom Sinu Isusu Kristu.

KOLBEOVI CITATI

"Osvrćući se uokolo i gledajući posvuda toliko zla, htjeli bismo iskreno, osobito kao članovi Vojske Bezgrešne, to zlo popraviti, privesti ljude Presvetom Srcu Isusovu po Bezgrešnoj i tako vječno usrećiti svu našu subraću na čitavom svijetu, čak već i na ovoj zemlji."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 1070)

ZVONAR NAGASAKIJA

Piše: o. Ivan Bradarić

Prvi navjesticatelj Radosne vijesti u Japanu bio je veliki misionar Dalekog istoka sv. Franjo Ksaverski koji je u Japan došao sredinom 16. stoljeća. Sve ovo vrijeme kršćani u Japanu bili su smatrani neprijateljima naroda i suradnicima Zapada. Skoro se može reći da je Crkva u Japanu uvijek morala živjeti u sjeni te je u nekoliko valova bila okrutno progonjena.

MLADA CRKVA PODNOŠI PROGONE I MUČENIŠTVO

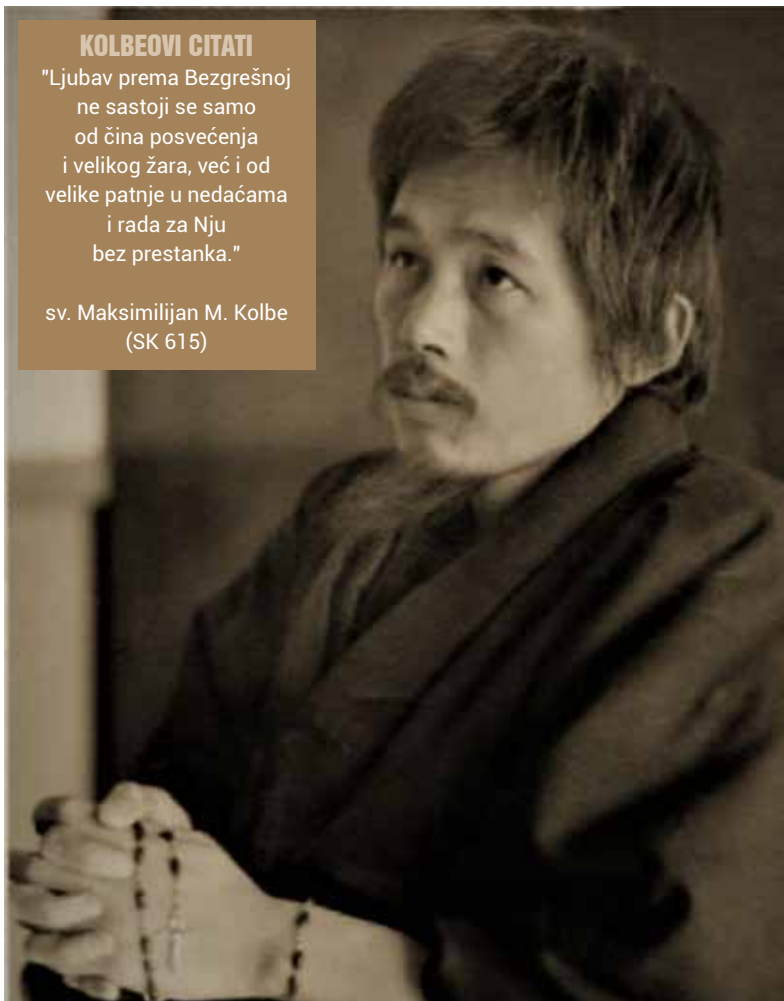
Snažan progon misionara i japanskih kršćana dogodio se 1587. Svećenik isusovac Pavao Miki zatvoren je u prosincu 1596. te su on i veća grupa kršćana bili sprovedeni u Nagasaki. Kada su stigli u Nagasaki, japanski grad s najvećim brojem katolika te su ih 5. veljače 1597. razapeli na križ. U grupi od 26 mučenika bio je: Pavao Miki, dvojica japanskih isusovaca, 6 franjevačkih misionara i 17 japanskih kršćana.

Razapeti su poput svoga božanskog Učitelja, na brdu u okolici Na-

KOLBEVI CITATI

"Ljubav prema Bezgrešnoj ne sastoji se samo od čina posvećenja i velikog žara, već i od velike patnje u nedaćama i rada za Nju bez prestanka."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 615)

Takashi Nagai

gasakija koje je kasnije nazvano "Sveto brdo". Sve njih blaženima je

proglasio 1627. godine papa Urban VIII., a svetima 1862. papa Pio IX.

MUČENICI IZ "JAPANSKIH KATAKOMBI"

Preko dvjesto godina (od 1641. do oko 1873.) Japan je bio bez ijednog biskupa, što znači da nije mogao imati zaređenih svećenika koji bi slavili sakramente. Sedam generacija vjernika živjelo je u neprestanom strahu, progonu i zatiranju vjere. Živjeli su u usmenoj predaji, gorućoj molitvi i čvrsto su vjerovali da će doći svećenici koji se ne žene, koji štiju Mariju i koji su odani rimskome papi. Oaza ove povelike grupe od nekoliko tisuća vjernika bila je u predgrađu Nagasakija, najviše u naselju Urakami.

Uspostavljanjem trgovačkih veza sa zemljama Zapada Japan se pomalo "otvara". Prvi svećenik, Francuz, p. Girard došao je 1859. godine, ali samo za potrebe svojih vjernika. Japancima je pristup katoličkim crkvama bio strogo zabranjen. Grupa od 15 vjernika tajno dolazi do katoličkog svećenika 17. ožujka 1865. Ovo približavanje i izlazak iz "katakombi" bio je jako rizičan, a to se uskoro i pokazalo. Vlasti su otkrile postojanje kršćana među japanskim pučanstvom te su krenule u obračun da se ta "hereza sa Zapada uguši i u korijenu sasiječe". Ali doslovno! Uslijedila su hapšenja, deportacije, okrutna mučenja i prisiljavanje na odreknuće od katoličke vjere.

U ovom razdoblju velikoga progona koji je trajao od 1868. do 1873. godine bilo je deportirano 3414 vjernika, od koji je od iscrpljenosti i mučenja ubijeno i umrlo 664 vjernika. Posebno se ističe grupa od

Nagai katedrala - Nagasaki-Urakami danas

37 vjernika katolika mučenika s brda Tsuwano za koje je pokrenut postupak beatifikacije.

Čitajući knjigu "Čovjek koji je tješio Nagasaki" autora Paula Glynnna ponovno sam se susreo s ovim mučenicima i brojnim drugim progonjenim i ubijenim kršćanima u Zemlji izlazećeg Sunca za koju se smatra da u sebi nosi glas mira i tolerancije. Ipak, nije uvijek bilo tako.

SVETAC IZ URAKAMIJA

U ovom prilogu govorim o velikom sinu ovog naroda čije je ime Takashi Nagai. Danas ga nazivaju "svecem iz Urakamija", a nekoć je bio radikalni ateist. Zapravo bio je veliki znanstvenik, liječnik, čovjek koji je veličao moć razuma. Rođen je 3. veljače 1908. u mjestu Matsue. Studij medicine još više doprinosi njegovom bezbožnom stavu te ga je osnažio u zamisli prema kojoj se smrću sve raspada, dok se svaki pojedini element vraća u svoje izvorno stanje. Njegove čvrste stavove o nepostojanju Boga prekinuo je bolan događaj u obitelji. Teško je primio vijest o prera-

noj smrti majke koja je umrla od krvarenja u mozgu. Oproštaj od majke doživio je kao pozdrav koji mu je uputila zadnjim pogledom: "dovidjenja" a koji ga je pratio cijeli život. To se u mjesecima i godinama što su uslijedile pretvorilo u uvjerenje da njegova majka i dalje živi; štoviše, čak je i osjećao njezinu prisutnost.

ČUDNI SU PUTOVI GOSPODNJI

Od 1930. godine počinju se događati značajnije promjene u njegovoj nutрини. Obraćanje i približavanje katoličkoj vjeri uslijedili su tek kasnije u Nagasakiju. Kao student medicine živio je u Urakamiju, predgrađu Nagasakija u kući čiji su vlasnici bili japanski kršćani. Ta se obitelj s puno ljubavi skrivila o njemu kada je obolio od meningitisa. Pomalo iz obzira, a više iz radoznalosti prihvatio je njihov poziv da sudjeluje na svetoj misi Polnoćki za Božić 1932. Bio je to početak njegova istinskog obraćenja. Sljedeći značajan događaj zbilo se kada je spasio život njihovoj mladoj kćeri Midori. Ispravno

joj je dijagnosticirao jaku upalu slijepog crijeva, hitno ju je prebacio u bolnicu i asistirao kod operacije. Zahvalna mu je Midori poklonila vuneni džemper koji je sama plela. Uz to, pobožna je djevojka od toga dana počela moliti za obraćenje mladoga liječnika. Taj ga je džemper tješio i grijao za vrijeme boravka na fronti u vrijeme kinesko-japanskoga rata.

RAZGOVORI O VJERI

U životu Nagaija neprestano su se izmjenjivale teške kušnje koje su preusmjeravale njegove planove. Zbog posljedica meningitisa, zbog kojega je ostao gluha na jedno uho, njegova je liječnička budućnost zamalo bila onemogućena. Mogao je međutim postati specijalist radiologije, jedine grane medicine u kojemu njegov nedostatak nije predstavljao prepreku.

Dvije su knjige ubrzale njegov rast na putu prema kršćanstvu. Ponajprije je to bilo čitanje Pascalovih "Misli", a potom Katekizma koji mu je poklonila Midori. Svoje će posljednje dvojbe razriješiti kroz duge razgovore s jednim sve-

ćenikom u Nagasakiju. U "Spisima" sv. Maksimilijana Kolbea nalazimo podatak da je mladi liječnik dolazio na razgovore i poljskom misionaru u Nagasakij te da mu je ponudio suradnju i pomoć. Razgovarali su na njemačkom jeziku, a Kolbe donosi podatak kako mu je Nagai izrazio želju da želi jače upoznati katoličku vjeru.

ZRAČENJE LJUBAVI

S navršениh 26 godina, 9. lipnja 1934., kršten je u katedrali u Nagasakiju, a na krštenju uzima ime Pavao Nagai u spomen na mučenika Pavla Mikija. Dva mjeseca kasnije stupa u brak s Midori. U tome sretnome braku rođeno je četvoro djece: dječak Makoto (3. travnja 1935. – 4. travnja 2001.) i tri kćeri Ikuko (7. srpnja 1937. – 1939.), Sasano koja je umrla nedugo nakon rođenja i Kayano (18. kolovoza 1941. – 2. veljače 2008.).

Iako svjestan da je radi svoga posla neprestano izložen pogibli zračenja štetnog po zdravlje, nastavlja svoju službu, ali sada s jednim razlogom više, koji proizlazi iz vjere: "Zadaća je liječnika dijeliti i

žalosti i radosti sa svojim pacijentima, nastojati im umanjiti boli, kao da je riječ o njegovim vlastitim bolima." Napisao je također, naglašavajući istovremeno kako "nije liječnik taj koji ozdravlja bolesnika, već je to Božja volja. Jednom kada to shvatimo, postavljajući dijagnoze počinje uključivati molitvu." U lipnju 1945. sam je sebi dijagnosticirao leukemiju.

Iako je rat pri kraju, ratne okolnosti u Japanu su na vrhuncu. Prvu atomsku bombu Amerikanci su bacili 6. kolovoza na Hirošimu, a tri dana kasnije još jednu na Nagasaki. U tom jezivom danu koji je bio kao najgora slika apokalipse smrtno je stradalo oko 70000 stanovnika Nagasakija, a među njima je bilo oko 8000 vjernika katolika. Takashi je bio na poslu. Djeca su bila kod bake na selu, a Midori je bila doma.

LJUBAV NIKAD NE PRESTAJE

Vrativši se na zgarište svoje kuće od ljubljene njegove Minori, koja je u trenutku pada atomske bombe bila sama u sobi, pronalazi tek nekoliko izgorenih kostiju zajedno s ostatkom metalnoga križa krunice. Nagai shvaća kako je Midori smrt zatekla u molitvi.

Prikupivši posmrtnu ostatku, obećaje svojoj supruzi kako će ostatak života provesti posvećujući se drugima: "U spomen na tebe, iz ljubavi prema tebi... koja si me privela k ljubavi Kristovoj." I dok je njegova bolest neumoljivo napredovala, pogoršana zračenjem izazvanim bacanjem atomske bom-

be, junački je oprostio onima koji su tu katastrofu izazvali. Posvećuje se dušom i tijelom kako bi pomogao u oporavku Nagasakija te besplatno liječi bolesnike u malenoj ambulanti koju su mu podigli njegovi pacijenti od ostataka obiteljske kuće.

ČUDESNI SUSRET S KOLBEOM

Takashi Pavao Nagai i sv. Maksimilijan Kolbe su se poznavali. K njemu je odlazio na razgovore i pomagao mu u uređenju časopisa. Jednom mu je napravio rendgensku snimku pluća zbog sumnje na tuberkulozu. Treba međutim iščitati i druga njegova djela gdje sigurno spominje ovog svetog franjevca. Postoji ipak jedna situacija u kojoj se Pavao Nagai sjetio ovog redovnika.

Zbog pada i udarca u glavu te zbog posljedica radijacije, u rujnu 1945. tijelo mu je bilo natečeno, temperatura je danima bila 40 stupnjeva a rana na sljepoočnici nije zarastala. Meso oko sljepoočnice počelo se raspadati, rana se otvorila i krvarila. U posjet u bolnicu je došla Midorina mama i donijela bočicu vode iz Gospine špilje iz samostana koji je sagradio Maksimilijan Kolbe u koji su hodočastili brojni kršćani, ali i nekršćani Japanci. Ovaj samostan nije pretrpio nikakve štete od pada atomske bombe jer je bio sagrađen s druge strane brda.

Nagai se sjetio te špilje i njezinog lika Gospe Lurdske: "Čuo sam glas – ne znam kako, ali sam ga

jedino ja čuo i to sasvim jasno – koji mi je govorio da se pomolim o. Maksimilijanu Kolbeu da moli za mene. Učinio sam kako mi je rečeno moleći o. Kolbea da moli za mene." Krvarenje je trenutno nestalo na čuđenje svih, napose liječnika. Velika rana koju nisu mogli zatvoriti i krvarenje zaustaviti ni lijekovi ni liječnici, zatvorila se. Ovo je ozdravljenje Pavao Nagai pripisao ocu Kolbeu. Čudna je to duhovna veza. Kako je protumačiti? Skroz na drugoj strani svijeta, Kolbe je umro mučeničkom smrću dva mjeseca prije toga u još jednom paklenom zgarištu svijeta, u Auschwitzu.

VELIKI NADAHNITELJ

Pavao Nagai postao je simbol Japana koji želi uskrnuti i nastaviti živjeti, poput tisuću stabala trešanja što ih je zasadio kako bi poslao poruku života i nade. Srušen u postelju i potpuno nepokretan, posljednjih se pet godina života posvetio molitvi, kontemplaciji, i pisanju. Iz njegova su pera tako proizašle brojne knjige i članci za razne časopise. Najpoznatije mu je djelo "Zvona Nagasakija" po kojemu je 1950. snimljen istoimeni film. Primio je razna odlikovanja i zahvale. Posjećivali su ga brojni ljudi, među njima i sam japanski car. Na brojne izraze zahvale odgovarao je riječima kako bi "Mjesec bio taman bez svjetlosti Sunca. Isus je sunce, a ja odražavam tek djelić Njegove svjetlosti. Bez Gospodina, bio bih tek beskorisni sluga."

U ZAGRLJAJ MAJCI

Premинуo je u molitvenom zagrljaju predajući se Bezgrešnoj, 1. svibnja 1951., sa svega 43 godine. Takav se kraj za Takashi Pavla Nagaija na početku njegova života nikako nije mogao predvidjeti, no uslijedio je zahvaljujući Isusu koji ga je osvojio i pomogao mu da katastrofu nuklearna zračenja pretvori u jednako snažne zrake ljubavi.

Slično Kolbeu i Pavao Nagaido zadnjega daha uzdiže molitve i pjesme Gospi u svojoj maloj ćeliji u Nagasakiju, po veličini sličnoj onoj mračnoj komori u kojoj je umro Kolbe u Auschwitzu. Po Pavlu Nagaiju poruka Isusove ljubavi i mira širi se iz Nagasakija poput zvonjave crkvenih zvona jače od bilo koje razorne energije.

Nagai u bolesničkom krevetu

MARIJANSKI ZAVJET ZA DOMOVINU

Pripremio: o. Zdravko Tuba

Marijanski zavjet za Domovinu, hodočasnički je put našom domovinom od Osijeka do Dubrovnika.

Zamolili smo predsjednika Bratovštine gospodina Anđelka Đereka da nam predstavi Bratovštinu.

1 Živimo u vremenu raznih iskušenja i potrebe svjedočenja kršćanskih vrijednosti. Vi ste voljni mijenjati na bolje sadašnje stanje u Domovini. Imate misiju vraćanja vrijednosti i dostojanstva hrvatskog čovjeka u današnje vrijeme. Kako je i kada nastao Marijanski zavjet za Domovinu i s kojom svrhom?

Nakon hodočašća našeg predsjednika Anđelka putem sv. Jakova u Španjolskoj, iz dana u dan

ga je "proganjala" misao: "Zašto ne bismo mi u Hrvatskoj pokušali povezati sva Marijanska svetišta u jedno hodočašće te ispričati o Hrvatskoj i njezinim stratištima, dok su branitelji još živi da mogu mladima prenijeti istinu o ratu i svemu što ih je zadesilo tih godina. Po povratku, svoju ideju izložio je p. Ivanu Manduriću koji je to objeručke prihvatio. I tako je 2015., na inicijativu mladih i branitelja – veteran Domovinskog rata, nastala Bratovština Marijanski zavjet za Domovinu. Nastala je sa željom da Bratovština i njezini članovi budu

inicijatori promjena i stvaratelji novih zajedničkih vrijednosti u kršćanskom duhu.

2 Koja su područja djelovanja, inicijative Bratovštine i možete li nam ih predstaviti?

Glavna aktivnost s kojom je i započelo djelovanje Bratovštine Marijanski zavjet za Domovinu je

KOLBEOVI CITATI

"Što je veća
naša nesposobnost
i što su veće muke,
to se više pokazuje
da Ona sama
čini sve."

sv. Maksimilijan
M. Kolbe
(SK 108)

hodočašće cijelom Hrvatskom, koje prolazi od istoka do juga Lijepe naše i povezuje marijanska svetišta u jednu jedinstvenu rutu dugačku više od 1700 km. Toj glavnoj ruti koja ide od Osijeka do Dubrovnika dodaju se i priključne rute koje tako premrežavaju cijelu Hrvatsku. Hodočašćem iskazujemo zahvalnost Gospodinu za sve milosti dobivene po zagovoru naše nebeske Majke, a osobito za slobodu, koju su branitelji u Domovinskom ratu izvojevali uz Božju pomoć. Osim toga, molimo da nas Gospa svojim zagovorom štiti i u budućnosti i isprosi nam brojne milosti i kreposti od Gospodina.

Nakon završetka hodočašća 2016. godine, na Kamenitim vratima u Zagrebu pokrenuli smo molitvu krunice za Domovinu. Idućih godina inicijativa se proširila i na oko 10 novih gradova te se sada svakoga četvrtka u 20.00 sati moli krunica za Domovinu diljem Lijepe naše. Osim krunice, otvorili smo i prvi Razvojni centar u Zagrebu. Pokrenuli smo *online* platformu *Crobuy* (www.crobuy.hr) putem koje je cilj plasirati proizvode malih hrvatskih proizvođača i unikatna umjetnička djela naših slobodnih i akademskih umjetnika te ih na taj način povezati s krajnjim kupcima na lokalnom, regionalnom i međunarodnom tržištu. Ovaj je projekt nastao kao dug prema malim proizvođačima koji su ujedno i naši domaćini i donatori na hodočasničkoj ruti. Također, kroz brojne radionice i duhovne aktivnosti u Razvojnem centru Marijanskog zavjeta, tijekom cijele godine psi-

hosocijalno osnažujemo braniteljsku populaciju i provodimo brojne likovno-umjetničke terapijske radionice za ugrožene skupine društva. Godine 2020. na doniranom zemljištu Anatot u Brdovcu kraj Zaprješića, pokrenuli smo akcije usmjerene na najranjivije skupine. Proveli smo brojne likovne, duhovne i edukativne radionice. Međutim ono najvažnije je da smo zajedničkim radom i plodovima koje smo dobili na zemlji pomogli brojnim obiteljima koje se nalaze u našoj mreži korisnika. Uspostavili smo i tim za pisanje projekata te je do danas provedeno preko 30 europskih i lokalnih projekata.

- 3 Vaša je želja da se dobrota i ljubav bespovratno uvuku u svaku poru društva. Kako se može biti sudionik Marijanskog zavjeta za Domovinu?

Sudionik hodočašća Marijanski zavjet za Domovinu može biti svatko. Hodočašće je namijenjeno i malima i velikima. Svatko za sebe može odabrati koji dio rute će prijeći, odnosno koliko dana će hodati. Potrebno je samo prijaviti se na našim internetskim stranicama: www.marijanskizavjet.hr

Svaki hodočasnik se zavjetuje da će za života, on ili njegovo potomstvo, prohodati cijeli hodočasnički put, da nam Domovina bude po Božjerm – zemlja pravde i mira; da sačuvamo vjeru, obitelj i Domovinu.

- 4 Kako biste obogatili djelovanje, potrebni su hrabri ljudi puni vjere i nade, domoljublja i čovjekoljublja. Imate li poruku za čitatelje Apostola Bezgrešne ...

Želimo pozvati sve da nam se pridruže na hodočašću barem jedan dan, a vjerujemo da će, kada dođu, željeti ostati još i više. Prijaviti se mogu putem obrasca koji smo ranije naveli. Ove godine imamo i četiri priključne rute, od kojih prva prolazi, 28. lipnja, od Molva prema Reki. Pridružite nam se, hodajte s nama za našu Domovinu, za svakog malog čovjeka i za sve one koji su položili svoje živote kako bismo mi danas dostojanstveno živjeli.

OAZA BEZGREŠNE

"Istovremeno može se vidjeti da je ovomu apostolskom vikaru u Šangaju diktirala sama Bezgrešna kako bi se tamo stvorio drugi Niepokalanów."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 190)

"Ideal Niepokalanówa je predanje Bezgrešnoj, ali bezgranično (u duhu iskaznice VB i po činu posvećenja), a prema tome, prihvaćanje u svemu volje Bezgrešne neovisno o našoj volji, kao i što savršenija poslušnost Njezinoj volji."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 299)

Zahvaljujemo svima koji su poslali svoj prilog i tako se uključili u izgradnju ovoga Božjega djela po Bezgrešnoj. Svi koji to žele svoj dobrovoljni prilog za Duhovno-pastoralni centar "Oaza Bezgrešne" mogu poslati na:

IBAN: HR2723600001101734905
opis – mail uplatitelja

Unaprijed zahvaljujemo svima na dobroti i otvorenosti, a zagovor Bezgrešne neka prati ovo lijepo djelo za kršćansko lice našega naroda po želji i molitvi sv. Maksimilijana M. Kolbea u istinskoj pravednosti i svesrdnoj zauzetosti te izgradnji zajednice evanđeoskog zanosa vječne ljubavi u svijetu i društvu.

ODRŽAN TREĆI

Antunovski hod mladih

Preuzeto: www.ofmconv.hr
Foto: Tomislav Bagarić

Dugo najavljivani treći Antunovski hod, koji je već neslužbeno proglašen i nacionalnim, održao se na ulicama glavnoga grada Hrvatske. Oko 2 200 mladih iz Zagreba, ali i mnogih drugih gradova diljem naše domovine, pa čak i šire, hodali su u subotu 5. lipnja 2021. nepunih 16 kilometara u zavjet sveučitavoga svijeta, svetome Antunu između dva njegova svetišta Sesvetskih Sela i Svetoga Duha.

Okupljanje je započelo u Sesvetskim Selima gdje je s početkom u 14 sati svetu misu predslavio fra Josip Blažević, provincijal franjeva-

ca konventualaca sa Svetoga Duha. Nakon euharistijskog slavlja hod je započeo pod vodstvom fra Stjepana Brčine, glavnog organizatora ovog hoda.

"Fra Stjepana sam našao na *Instagramu* i on nama mladima puno pomaže da nađemo pravi put prema Isusu i da slijedimo taj put. Tako samo došao do ovoga hoda. Došao sam s bratom iz Beča. Od hoda očekujem da pokažemo drugim mladim ljudima da je Isus živ, da Bog nije mrtav jer se, nažalost, sve više ljudi distancira od Njega", poručio je Ivan iz Beča.

mladih, od redara, plesača, glazbenika i ostalih, koji su uz Božju pomoć pomogli da cijeli hod protекne dostojanstveno i u najboljem redu. Bila je ovo još jedna duhovna obnova za cijelu domovinu, a sigurno je kako će doći i plodovi po zagovoru svetog Antuna prema njegovom poticaju i motu ovoga hoda: "Neka šute riječi, a govore djela."

Prvo mjesto odmora bio je samostan hercegovačkih fratara u Dubravi gdje je izveden igrokaz i plesni performans, a središnji događaj bio je na Trgu bana Josipa Jelačića uz uličnu evangelizaciju i ples. Na Svetome Duhu hodočasnike su dočekali slavljenički tim Evangelizacijske zajednice sv. Maksimilijana M. Kolbea *Amorose* i s njima Petar Buljan koji su animirali klanjanje i slavljenje.

Važno je naglasiti da je u organizaciji hoda sudjelovalo 100tinjak

KRIŽNI PUT S MARIJOM

Pripremio: Josip Mateša

1 PRVA POSTAJA

MOJEG ISUSA OSUĐUJU NA SMRT

"Ecce homo!" – "Evo Čovjeka!"
Evo Kralja vašega!

Na glavi trostruka trnova Mu kruna, kosa od krvi, znoja i prašine slijepljena, brkovi i brada počupani, krvlju poškropljeni. Od jednog udarca nosna mu je kost slomljena, krv teče, slijeva se u natečene usne.

Ne može se ni obrisati izranjenim rukama što mu ih čvrsto svezaše na grudima...

Od ljubavi bespomoćan!
Djeco, shrvana sam!

Od pregorke boli nijema sam, a htjela bih Ga vidjeti kao u noći rođenja, rumenih obrašćića, baršunastih rukica, glasa umiljata kao u janjeta; htjela bih da kao onda iz Njega zrači svjetlost, sjaj i ljepota.

Još tamo od susreta s anđelom Gabrijelom u srcu nosim što Izaija prorokova o mojem Sinu, o Isusu – Sluzi Jahvinu.

"Kao što se mnogi užasnuše vidjevši ga, tako mu je lice bilo neljudski iznakaženo te obličjem više nije naličio na čovjeka...."

Dječice, podite sa mnom za Isusom i vašim i mojim. Pomozimo mu nositi sve ove naše odbačene ne-

željene križeve. Nek' osjeti da smo u boli zajedno s Njime.

Nek' zajedništvo u patnji bude melem za bezbrojne Njegove rane.

2 DRUGA POSTAJA

MOJ ISUS PRIMA NA SE KRIŽ

Do gadosti su Te obružili i unakazili, u crvenoj tunici što Ti je majka ljubavlju svojom satkala, izrugali...

U boli si veličanstven, moj Učitelju, moj Isuse!

Pogled topao, ljubavi pun govori nam šutnjom: "Praštam vam sva vaša nedjela!"

Kad se nekog savršeno ljubi, djeco moja, kao što smo se ljubili moj Isus, moj Sin, sve moje i ja, taj onda na tijelu osjeća svu patnju, svu bol ljubljenoga!

Skupa s Njim tako otrpjuh porugu, bičevanje, krunjenje i muku i ja, prežalosna Mati Njegova.

Čujte, djeco moja, što besjedi prorok Izaija: "Izrastao je pred njim poput izdanka, poput korijena iz zemlje sasušene.

Ne bijaše na njem ljepote ni sjaja da bismo se u nj zagledali, ni ljupkosti da bi nam se svidio" (usp. Iz 53, 2-3).

Donose Mu sada grubo istesan križ.

Isus pade pred njim, pokloni mu se jer zna da će to biti sredstvo našega spasenja, zagrli ga, poljubi ga.

"O zdravo, drvo Križa...!"

Natovariše mu ga na već izrađena, bičevana leđa...

Pilat daje naredbu, povorka s osuđenima nek' krene. Svjetina urla: "Raspni ga, raspni. Krv njegova na nas i na djecu našu" (usp. Mt 27,25).

Nesigurnim korakom moj Isus krene.

Nosim križ s njim, ja Mati.

Gubim svijest, padam, s njim se rušim od boli.

Imam li se na koga osloniti!?

Gdje ste djeco? Ovo viđenje oduzima mi dah.

On me mora vidjeti, mene koja sam ga pod srcem nosila, moram Ga i sada nositi, moram Ga susresti, moram Ga osokoliti.

Djeco moja, podite za mnom, ohrabrite Ga!

3 TREĆA POSTAJA

MOJ ISUS PRVI PUTA PADA POD KRIŽEM

O kako možeš Jeruzaleme grade sveti, takvu nepravdu izroditi? Spasitelja svoga na smrt osuditi?

Zar Mu još jučer u zanosu nisi kliktao: "Hosana, blagoslovljen koji dolazi... blagoslovljeno kraljevstvo oca našega Davida koje dolazi!"

Zar ga jučer nisi potomkom Davidovim prepoznao, zar ga jučer nisi kao Kralja i Boga slavio? Zar nisi još jučer pokazao da razumiješ da On dolazi u ime Gospodnje, jer On je Gospod? Zar mu se nisi radoavao? Jeruzaleme!?

Poklike si Mu svečane pjevao, psalme sterao, a sada ga udaraš kamenjem i štapovima!?

Tada si ga zastirao cvjetnim mirisnim buketima, a sad se na Njega nabacuješ konjskim balegama!?

Jedna balega pogodi mog izruženog Isusa u lice, zatvori mu desno oko i ispucana usta.

Ne može od ogavnosti disati, ne vidi puta kojim Mu je ići, gubi za trenutak dah, posrće i pada nice.

Mili moji gdje ste? Prokrcite Mi put do Njega! Snažan udarac koljena i križa o stijenje puta kamenita.

Bolan grč na licu moga Isusa satrvenoga, slomljenoga, baca i mene u žrvanj boli, tare me nadilazeći moje snage.

Djeco, čujte četvrtu pjesmu o sluzi Jahvinu: "Prezren bijaše, odbačen od ljudi,

čovjek boli, vičan patnjama, od kog' svatko lice otklanja.

Prezren bijaše, odvrnut" (usp. Iz 53,3).

Sinovi i kćeri moje, dajmo svjedochanstvo ljubavi, slijedimo Ga noseći breme jedni drugima, požrtvovni, strpljivi!

4 ČETVRTA POSTAJA

SUSRET S MOJIM ISUSOM

Isuse, Isuse, moj Isuse i moj Bože!

Sine, Sine poslan od Oca Svoga, dobroga Boga moga – svemoćnoga, majci u Nazaret, službenici srca Tvoga.

Još sva uzdrhtim od svete radosti, pri spomenu na sveti susret s anđelom Gabrijelom, što me, neznačajno, nazvao milosti punom, a moj: "Neka mi bude!", donio neopisive radosti.

Jer Ti si snagom jačom od tisuću meteora, prodro u moje slabašno tijelo, ne oštetiš niti jednu jedincatu stanicu krhkog mi bića, nastanivši se pod mojim usplahirenim srcem, ispuniš me do kraja svojim milosnim Božanstvom,

od čega svaki djelić moga bitka zadrhta, preobrazivši se u najljepšu skladbu što je samo ljubav može satkati.

A sad, kod ovog susreta duša je moja bezdan gorčine, ocean boli.

Htjela bi te, ali ne mogu, najnežnije zagrliti...

A ti i ne želiš da Te vidim tako nagrđena, moj dodir križa i krune, muke bi Ti još umnožili, patio bi i radi moje patnje.

Jedino čime možemo još jedan drugog osokoliti u prebolnom o-

vom susretu je jeka ispreplitanja tvogeg i mojeg vapaja: "Sine!", "Majko!"...

"O svi vi koji prolazite putem, dođite i vidite, ima li boli, kakva je bol moja..." (Tuž 1, 12)

"A on je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo, dok smo mi držali da ga Bog bije i ponižava" (Iz 53,1).

5 PETA POSTAJA

ŠIMUN CIRENCA POMAŽE MOM ISUSU NOSITI KRIŽ

Iz mnoštva svijeta, što Ga plju-vaše i vrijeđaše, doleti bačeni kamen i Isusa pogodi u usta.

Moje milo zatetura, križ skliznu s ramena, padne sa svom silinom na kamenit put. Sad desnu ruku primače na duboku ranu. Krv šiklja niz podlakticu, slijeva se na tuniku ka razderanom koljenu, cijedi se niz bosa noge... zemlja je Krvlju svetom natopljena, onemoćao je.

"Požuri ga, ta brzo će Pasha!" jedan drugom vele svećenici.

"Ne smije nam umrijeti na putu nego na drvetu križa!"

Od strašnog bičevanja, moje dijete je u groznici. Ne može podići križ, za vas spasonosni. Satnik prosuđuje: "Ovaj osuđenik neće živ doći na Golgotu!"

Naređuje povratniku iz okolnih polja, Šimunu Cirencu: "Ponesi križ osuđeniku, jer ga ne može više nositi!" Buni se, odupire, ta umoran je, ali kad im se pogledi susretnu, ganutljivom radošću prihvati.

Djeco ,ovaj samilosti čin je melem mnogim mojim ranama. Od-

mah sam ga svojim bolnim srcem i dušom zavoljela.

U njemu sam prepoznala mog pravednog Josipa, što je nas dvoje obasipao bezbrojnim darovima.

Djeco, dvojica su koja svojim milosrdem zaslužiše moju trajnu zahvalnost i ljubav moga prečistoga srca: moj sveti zaručnik Josip pravedni i Šimun Cirenac, samilosni, požrtvovni i skromni.

Ljubljena dječice, budite poput ove dvojice samilosni i u kruni vaše majke bit ćete najljepši dragulji, vašem Isusu spasitelju melem, trajna radost, dok u moru gorčine prima pljuske ljudske nezahvalnosti.

"Za naše grijehе probodoše Njega, za opačine naše Njega satriješe.

Na njega padne kazna radi našega mira, njegove nas rane iscijeliše" (Iz 53, 5).

6 ŠESTA POSTAJA

VERONIKA PRUŽA MOME ISUSU RUBAC

Dok je oko mog poniženog Isusa bjesnila mržnja i rasla iz sata u sat, iz minute u minutu sve nemilosrdnija, djeco ljubljena, evo još jednog samilosnog čina. Velike tragedije očito su prilike za velika djela milosrđa i ljubavi.

U krhom tijelu jedne žene, duha snažna i odvažna, nađe se toliko hlabrosti da se izloži opasnosti i pruži rubac mome, k'o cvijet, zgaženom Sinu.

Zgrbljen bijaše pod grubo urezani križem na ramenima.

Kad ugleda njene sandale, s mukom podiže trudnu glavu, iščita joj na licu milost i zgusnute tragove patnje.

Nježnošću majke primače rubac, pazeći da ne pomakne ruku. Sad naš Isus slobodnom lijevom rukom pritišće rubac na krvavo popljuvano lice i konjskom balemom umrljanu bradu.

Dok vraća rubac s mukom šapće, krvavim natečenim usnama: "Hvala Veronika, Valentina, Tereza, Dina, Ivana, Sara!"

Uz trpljenje što je kapalo s lica čitao se i meki topli smiješak zahvale.

Ovaj me susret vraća pod smokvu, gdje je moje milo, iscrpljeno od propovijedanja i icjelivanja na uzglavlju spavalo.

Licem u grču, okupan znojem, obraza suznih, u bunilu, teško dišući jeca: "Juda, Juda, Juda..."

Sa spoznajom ovog događaja živjela sam ja od susreta s Andelom, a vaš trpeći Isus znao je od početka sve, još od pada naših paroditelja.

Sad prebirem u srcu što prorok Izaija: "Poput ovaca svi smo mi lutali, i svaki svojim putem je hodio. A Jahve je svalio na nj bezakonje nas sviju" (Iz 53, 6).

7 SEDMA POSTAJA

MOJ ISUS PADA DRUGI PUT POD KRIŽEM

Jeruzalem je prepun ljudi što stigoše na Pashu. Povorka s osuđencima jedva se probijala prema gradskim vratima.

Sve je više onih što se zabavljaju na račun osuđenika.

Dvojica osuđenika uzvraćaju na vrijeđanje, psuju i proklinju.

Moj Isus je poput visibabe, glave sagnute do koljena.

Grimizna tunika što mu je Majka tkala u ljubavi i pjesmi,

Natopljena krvavim znojem još od Getsemanija, još od bičevanja.

Velika krvava mrlja na desnom ramenu od trenja križa.

Vuče se po prašnjavom putu što prekriven je balegama i trulim povrćem.

Nogom zapne za tuniku, izgubi ravnotežu i pade na oba koljena.

Teški križ udari u krunu i pruzroči nova krvarenja.

Cijelim tijelom prolazi mi jeza, od boli naš Isus drhti k'o struna.

Snagom volje i ljubavi ustaje, bori se teškim bremenom na ramenima.

Svjetina ne zna. Izrugivahu ga, zaboraviše bezbrojna ozdravljenja i duše i tijela, zaboraviše oslobođenja od vezanosti Sotoninih, zaboraviše hranu u pustinji, dobroćinstva, oprostite...

Do jučer su vikali: "Hosana!", a sada izmjenjuju: "Raspni ga!" s uvredama i ruganjem.

Svećenici i pismoznanci viču od svega glasa, zaslijepljeni, naoružani mržnjom i klevetama.

Rugaju se: "Njemu se još u glavi dimi zabava kod Lazara..." viču ironično u koru: "Lazare, iziduvan!"

Molim vas, ne ostavljajte mi Isusa sama. Ne ostavljajte Ga sama! Žedan je vaše zahvalnosti i suosjećanja.

Ovo viđenje mi bolom zamračuje um... pomozite mojem Sinu, vašem Spasitelju i Gospodinu.

Što kaže o sluzi Jahvinu prorok Izaija:

"Zlostavljahu ga, a on puštaše, i nije otvorio usta svojih. K'o janje na klanje odvedoše ga; K'o ovca, nijema pred onima što je strižu, nije otvorio usta svojih" (Iz 53,7).

8 OSMA POSTAJA

MOJ ISUS TJEŠI JERUZALEMSKE ŽENE

Sunce nemilosrdno peče, moj Isus je na kraju svojoj fizičkih snaga, vojnici ga konopom vezuju oko struka, držeći ga stegnuta i s lijeva i s desna, i tako nehotice pruzročuju još veću muku.

Tunika oko struka crveni se od krvi. Moj sveti patnik tetura između vojnika, podiže trudnu glavu i ugleda Golgotu.

Našem Isusu treba više nego ikada netko tko mu ostaje vjeran u poniženju i to su upravo nezaštićene žene, naspram muškaraca koji u svojoj slijepoj samodostatnosti na Njega pljuju.

Žene, majke, djevice i udovice, s čistim pogledom srca, vjerne Isusovoj ljubavi, odane i kad je odanost riskiranje svojeg života, vjerne do kraja.

On je njihov Mesija, Spasitelj, Očekivani i sad bolno nariču zbog nepravde što je pruzročio svojim nepromišljenim ponašanjem, grijehom, njihovi muževi, braća i sinovi i, k'o nekoć Sara, ni one se ne mogu utješiti.

I moj sveti Sin Mučenik suosjećaje u njihovoj boli, tješi ih poučava i blagoslivlja.

U bezdanu patnje i plime mržnje pobjeđuje obostrana ljubav koja tješi.

Djeco ljubljena, od Isusa i vaše Majke, budite poput pobožnih jeruzalemskih žena i vi melem našim ranama, koje davno prorokova prorok Izaija:

"Silom ga se i sudom riješiše; tko se brine za njegovu sudbinu?"

Da, iz zemlje živih ukloniše nje, za grijeh naroda njegova na smrt ga osudiše" (Iz 53,8-9).

9 DEVETA POSTAJA

MOJ ISUS PADA TREĆI PUT POD KRIŽEM

Naš Isus zadnjim snagama nosi strašno mučilo križa, glasno dahćući na kraju ovog iscjpljujućeg puta...

Strašna Golgota vidi se u svojoj strahoti...

I tada treći potpuni pad.

Uzrok: trenutačni zastoj umornog, iscjpljenog srca.

Pade k'o sasječeno stablo, zajedno s teškim križem, licem u prašini.

Djeco moja, primičem ruku srca, šuma mačeva ga probada!

O ljute boli moje!

Da bar možemo zamijeniti mjesta, da bar mogu zamijeniti ja Majka, njega Sina u Njegovoj prestrašnoj mucij.

Moj Isus proganjan kao zvjer, pošto je ostavio sebe u nazočnosti Euharistije, znojio se krvavim zno-

jem u Getsemaniju, izdan, zatajen, napušten, svezan, odveden Ponciju Pilatu.

Ne našavši na njemu nikakve krivice, ovaj ga pritisnut obzirima i očekivanjima, dade izbičevati.

Krvnici pošto ga neizmjerne izbičevaše, okruniše Ga trnovom krunom i izružiše.

Naš Isus od Posljednje večere nije pio, prolivši mnogo krvi i znoj dehidrirajući sad je pod križem, leži u prašini, vojnici ga podižu dok Ga hvata drhtavica i groznica.

Draga djeco, moj duh živio je s ovom krutom spoznajom što je navijesti Izajaja:

"Ukop mu odrediše među zločincima, a grob njegov bi s bogatima, premda nije počinio nepravde, niti su mu usta laži izustila" (Iz 53,9).

10 DESETA POSTAJA

MOGA ISUSA SVLAČE

Djeco moja olakšanje zbog kraja ovog mučnog, iscrpljujućeg uspona na Golgotu, za našeg zgaženog Isusa i vašu Majku, a zebnja i strah pred onim što slijedi.

Došao je do vrha, ponižen, pogažen, satrven, a što sad?

Kako dalje? Kamo dalje?

Nakon što odloži križ, Isus skida pojas, ispod vrata odvezao je tuniku u Getsemaniju već natopljenu suzama, znojem i krvlju, dok se u agoniji izdaje i smrti znojio krvavim znojem, a učenici njegovi spavali.

Tunika je slijepljena za Isusovo izmučeno tijelo napose na ramenima i leđima i skidanje je tako mučno i bolno, jer opet se otvori-

še rane i prouzročiše mnoga bolna krvarenja.

Kruna s izranjene glave pada na zemlju, s mukom se sagiblje i vraća na glavu.

Naš Isus drhti od poniženja i boli, razgoličen u svoj svojoj intimi... vojnik pruža dronjke

Srce mi cvili u grudima, skidam s glave svoju maramu i pružam vojniku.

Možda se sjetio svoje majke koju zasigurno nije dugo vidio, možda je osjetio moju bol i sažali me se nad nama...

Pružam maramu Isusu, a On uzima je sa zahvalnošću i osmjehom, okreće se opasujući se.

Ugledasmo tada svu strahotu bičevanja, leđa poput indiga morda, otečena, visi meso, koža...

Farizeji rugajući se intoniraju pjesmu nad pjesma:

"Dragi je moj bijel i rumen, ističe se među tisućama. Glava je njegova kao zlato, zlato čisto, uvojci kao palmove mladice, crne poput gavrana" (Pj 5, 10-11).

Zatim zajedno s pismoznancima, izobličena lica viču: "Gubavac, gubavac!"

Srušila bi se od ljute boli, da me ne pridržava ljubljeni učenik Ivan. Potresen i on jeca, a tople suze padaju na moju izmučenu glavu i ublažuju gorčinu mržnje.

Djeco, imajte poput Ivana za svoju Majku uvijek spremno rame za moje patnje.

11 JEDANAESTA POSTAJA

MOJ ISUSA PRIBIJAJU NA KRIŽ

Nasuprot osuđenima s Isusom, kojima je trebalo po šestorica da ih svežu, naš Isus s mukom klekne pred križ i, poljubivši ga, položi se leđima na njega.

Sad pristupite krvnici, dvojica mu sjednu na prsni koš, treći ga hvata za šaku desne ruke i pritišće na križ, četvrti drži u lijevoj ruci

čavalo i postavlja ga na zapešće, desnom udara čekićem...

Sad na Golgoti grobna tišina...

Sad prolomi se bolan Isusov krik.

Sad se čuje tupi zvuk udaraca po čavlu na križ kroz svete ruke i noge: tkon, tkon, tkon, tkon...

Šiklja sveta Krv. Poškropi krvnike i Krista... oči plivaju u bolnim suzama, tijelo se savija kao opruga, sav se kupa u znoju, okrunjena glava udara u križ, krv od glave proteče, slijeva se na križ i zemlju.

Zatvaram suzne oči, okrutnost me probada do srži, drhtim k'o list na vjetru. Zatim pristupe lijevoj ruci, potom stavljaju desnu nogu preko lijeve i pribijaju obje jednim

dvostruko većim čavlom od onih na rukama, Golgota odzvanja; tkon, tkon, tkon..

Osjećam probadanje čavla kroz svoju glavu, kroz srce, kroz dušu... Bol je moja neizmjerana.

Sad podižu moga izmrcvaljenog Sina pribijena na drvo križa, dižući Ga, križ im skliznu te udari lijevim krakom u zemlju... jeza mi probada dušu...

Sotona me potiče da prokunem aktere ove nepravde, moja riječ privole Bogu po Gabrielu anđelu bijaše: "Neka mi bude.." i od tada ja živim sa spoznajom i ovog trenutka:

"Ali se Jahvi sviđje da ga pritišne bolima. Žrtvuje li život svoj za naknadu, vidjet će potomstvo, produžiti sebi dane, i Jahvina će se volja po njemu ispuniti" (Iz 53, 10).

12 DVANAESTA POSTAJA

MOJ ISUS UMIRE NA KRIŽU

Osjećam trnovu krunu na glavi i čavle na rukama i nogama ... I bol osjećam nepodnosivu.

Ne smijem pasti trebam ga sokoliti, križ je sa žrtvenim janjetom uzglavlje pobjede.

Iako je sredina dana, od tamnih oblaka, vjetra, prašine Golgota je sablazna.

Djeco moja, bolom sam shrvana, do nogu križa usidrena, zaogrnuti patnjama i napuštenošću, drhti pod bremenom ljuske nezahvalnosti. U žrvnju boli Majka i Sin preljubljeni, vašom krivicom s križem stopljeni, izdani, prezreni, satrveni, izruženi, žrtvom ljubavi od

nikog nikad nenadmašeni. Vapaj s križa mog napuštenog čeda, secirao je moje tijelo i uplakano srce. Strelice poruge ispaljene k mom Sinu, zabijale su se u moju majčinsku dušu. Potom krik strašan, prebolan;

"Eli, Eli, lama sabahtani!",

"Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio!", (Mk 15,34).

i tako sam vam iskustvom odbačenosti svoje kraljevstvo otvorio.

Napušten od Oca na mučilu križa, pod koprenom krvi, znoja i suza, ne vidi više svoju Majku, najdražeg lika, samo mu u srcu zadnja utjeha njena slika. Prodoran glas što srce mi kida:

"Majko moja, gdje si, ne vidim ti lica? Zar si me i Ti napustila?"

Niz obraze krvave, kaplju suze bola.

"Dijete moje, tu je Tvoja majka, tu do Tvojih nogu, milog čeda preljubljenog sva drhtim od boli i čemera, Ti si moja ljubav srca prebolnoga."

Zadnji hropac i zemlja zadrhta, moj Isus zavapi jakim glasom: "Ma.."

I s prvim slogom najdražeg imena "Majka", izdahnu s njime u srcu i usnama.

13 TRINAESTA POSTAJA

MOG ISUSA SKIDAJU S KRIŽA

Nakon užasne i mučne smrti moga Isusa, što bijaše popraćeno i vikom prirode: strašnim potresom, grmljavinom, sijevanjem, tu-

čom i kišom, na mračnoj Golgoti zavlada sablasna tišina.

Dvojici osuđenika krvnici su polomili kosti, sad će tako učinit s Isusom.

Ali Satnik koji je sve promatrao, izda naredbu da odstupe od Isusa.

Potom reče: "Ovaj je uistinu pravednik, Sin Božji, ne dolikuje lomljenje kostiju."

Uze čvrsto u ruke sulicu i udari mog Isusa u rebra. Oči zatvaram od užasa, čujem udarac i glas: ovako je Majko bolje.

Gledam ranu iz koje teče krv i voda.

Potpuno sam shrvana, Ivan i Marija spuštaju me na stijenu i pristupe s vjernima skidanju Tijela.

Kad ga skinuše, širim ruke i poput ranjene lavice za izgubljenim mladuncem vičem: "Ovdje, ovdje, u krilo Majčino koje ga je porodilo, odhranilo, njihalo!"

S najvećom nježnošću skidam groznu mučiteljicu trnovu krunu s glave, suzama perem krv sa svetog Mu lica, prašinu, pljuvačku, s brade konjsku balegu, suzama pojim ispucane usne koje su vikale: "Žedan sam", a ja mu nisam mogla dati ni suze svoga plača... sad ih perem u suzama... ugledah poput velikih usta na boku ranu od sulice, sagibljem se i vidim probodeno Srce...

Od bola izmučena srca, klonem i ja skršena.

Naš Isus započeo je umirati u Betlehemu, kad je ugledao svjetlost u siromaštvu, u progonstvu, u bijegu, u nerazumijevanju, u trudu, u izdaji, u huli, u lažima.

Sad s psalmistom zborim: "K'o voda razlih se, sve mi se kosti ra-suše; srce mi postea poput voska, topi se u grudima mojim.

Probodoše mi ruke i noge, sve kosti svoje prebrojiti mogu, a oni me gledaju i zure u mene. Haljine moje dijele među sobom i kocku bacaju za odjeću moju. Ali ti, o Jahve, daleko mi ne budi; snagom moj, pohiti mi upomoći!" (Ps 22)

14 ČETRNAESTA POSTAJA

MOG ISUSA POLAŽU U GROB

U grobu na kamenom stolu, ispružen na bijeloj plahti leži moj umoreni Sin.

Klečim mu kod uzglavlja, rukom pod umornom glavom, desnicom uređujem kosu otešćalu od krvi i znoja... jecam u ljutoj boli:

"Sine Svevišnjega i moj sveti Sine, o što su Ti učinili!

Nema sveti moj Sine na Tvom tijelu mjesta koje nije izranjeno od bičevanja, križa, konopa, pada... ruke i noge probodene čavlima, bok i srce krutom sulicom..."

Suzama koje ne prestajem liti perem umornu glavu, grudi, klonule ruke i noge.

Moram Ga urediti da bude što ljepši za uskrsnuće!

Jer ja znam, uskrsnut će Sin moj!

Što kažete? Ne može?! Ruke prinosisim srcu, puknut će zbog vaše nevjere.

Marta što ti je kazao Učitelj?

"Ja sam uskrsnuće i život, samo vjeruj."

I koliko je tvoj brat Lazar bio u grobu? Četiri dana.

Majko, sav je bio u gnojnim ranama. I je li ga uskrsnuo?

Da, Majko.

I vi, nevjerni, iako ste Lazarovu uskrsnuću nazočili, vi tvrdite da Isus ne može uskrsnuti?

Ivane!

"Da, Majko!"

I pravo je da me zoveš tako, oporuka umirućeg s križa bila je: "Ivane, evo ti Majke."

Ivan briznu u plač.

Sine što prorok kaže za našeg Isusa?

"Leđa podmetnuh onima što me udaraju, a obraz onima što mi brađu čupahu, i lica svoga ne zaklonih od uvreda i od pljuvanja" (Iz 50,6).

Još?

"Hodit ću pred licem Jahvini u zemlji živi" (Ps 116, 9).

Još?

"Stoga mi se raduje srce i kliče duša, I tijelo mi spokojno počiva. Jer mi nećeš ostaviti dušu u podzemlju ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda" (Ps 16, 9-10).

U bolnoj sam tjeskobi, ostavljena, napuštena, Zli me grize za srce, truje u meni moj "Neka mi bude", truje predanje vjere koje jednom zauvijek učinih i to kroz vašu upornu nevjere u uskrsnuće moga Sina i vašega spasitelja.

JA MAJKA, OSTAJEM
U VJERI U USKRSNUĆE
SINA MOGA
ISUSA POMAZANIKA,
MESIJE,
SAMA, SAMA, SAMA!

POZIVAMO

MARIJINO SVETIŠTE – MOLVE

Svetkovina Uznesenja BDM – Velika Gospa

TRODNEVNICA

12. i 13. 8. 2021.

18.30 krunica i litanije
19.00 sveta misa i euharistijsko klanjanje

14. 8. 2021.

20.00 sveta misa kod zavjetne kapelice
i procesija s kipom Majke Božje Molvarske,

80. obljetnica mučeništva
sv. Maksimilijana M. Kolbea

15. 8. 2021.

svete mise: 7.00, 9.00, 16.00 i 19.00

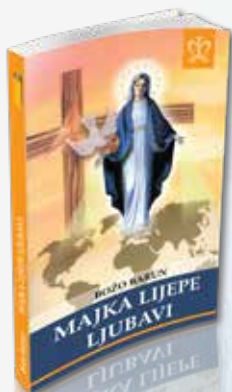
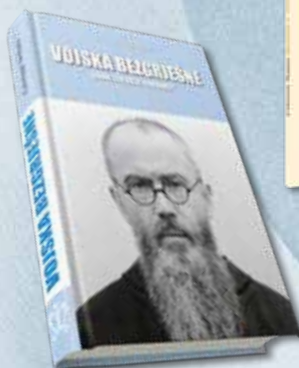
10.00 – svečana procesija s kipom Majke Božje

11.00 – SREDIŠNJA PROSLAVA,
SVEČANU SVETU MISU PREDSLAVI
MONS. GIORGIO LINQUA, APOSTOLSKI
NUNCIJ U REPUBLICI HRVATSKOJ

**DRAGI HODOČASNICI,
DOBRODOŠLI SVOJOJ MAJCI!**

NARUČITE NA ADRESI:

Nacionalni Centar
Vojske Bezgrešne
Sveti Duh 31
10 000 Zagreb
vojska.bezgresne@gmail.com

ŽIVOT S BEZGREŠNOM

Poticajne misli sv. Maksimilijana
M. Kolbea za svaki dan u godinu –
kutijica s citatima – rukotvorina.
Cijena 100,00 kn.

„Samo ljubav stvara!“ sv. Maksimilijan M. Kolbe

ZAHVALNICA

Zahvalni Bogu za Vašu dobrotu i otvorenost, zahvaljujemo i Vama što podupirete izgradnju Duhovno-pastoralnog centra „Oaza Bezgrešne“. Sudionici smo djela koje Bog po nama izvodi kako bi se proslavio On i raslo Njegovo Kraljevstvo u srcima ljudi koji će puninu života pronaći u okrilju Bezgrešne.

Neka Vas dobri Bog blagoslovi,
a Bezgrešna prati svojim majčinskim zagovorom!

O. ZDRAVKO TUBA
NACIONALNI ASISTENT M¹ – VOJSKE BEZGREŠNE

„NADAM SE DA, UZ POMOĆ BEZGREŠNE, NI JEDNU ZEMLJU NEĆEMO ZAOKLIČITI NITI NAROD NAPUSTITI I DA ĆEMO SVUGDJE USPOSTAVITI VOJSKU BEZGREŠNE I NJEZINU SREDIŠNJICU, NIEPOKALANŌW.“ SK 662

„Osvojiti čitav svijet za Krista po Bezgrešnoj.“

OBAVIJEST

UPISNICA ZA NOVE ČLANOVE VB

Dragi članovi –
apostoli Vojske Bezgrešne,
sve potrebno za upis
kao i sve o Vojsci Bezgrešne možete
pročitati i pratiti na:
[www.vojska-bezgresne.com/
upisnica](http://www.vojska-bezgresne.com/upisnica)

Facebook:
Vojska Bezgrešne

Članovi koji nisu prijavili svoju
mail adresu, a žele primati
newsletter mogu nam se javiti na
vojska.bezgresne@gmail.com.
Preporučamo prijavu osobne mail
adrese, ne mail adrese s posla.
Ujedno, molimo vas ukoliko dođe
do promjene da nam javite vašu
novu adresu stanovanja radi slanja
Apostola Bezgrešne.
Hvala vam!

Ime i prezime:

.....
.....

Datum i mjesto rođenja:

.....

Adresa stanovanja (ulica i broj):

.....
.....

Broj pošte i mjesto:

.....

Mobitel – telefon:

.....

Zanimanje:

.....

Župa:

.....

Biskupija:

.....

OIB:

.....

E-mail:

.....

Dozvoljavate li da Vaši
osobni podaci budu upisani
u arhiv članova VB?

DA – NE
(zaokruži)

RAZMATRANJA MOLITVENIH NAKANA VB 2021.

Neka nas sv. Maksimilijan i Bezgrešna, Majka Ljubavi, uče ljubavi kako bismo mogli biti bolji ljudi i istinski svjedoci kršćanskih kreposti.

Marija se predala Bogu i iz toga predanja proizlazi potreba da ljubi. Zapaljena je Božjom ljubavlju i zato je potaknuta slijediti put sebedarja. To je logika svakog iskrenog da i prvo što čini nakon izgovorenog da Ona odlazi u pohod Elizabeti. Ljubav ima potrebu davanja ljubavi. Maksimilijanova otvorenost Bezgrešnoj uvodi ga u taj Izvor ljubavi koji neprestano po Bezgrešnoj izliva svoju ljubav u Maksimilijanovo srca, a po njemu u srca svih koje će susretati u svojem životu. Tako bi trebalo biti sa svakim čovjekom, svakim članom VB koji se Bezuvjetno predaje ljubavi Bezgrešne.

Danas se među teološke kreposti svrstavaju vjera, nada i ljubav, a među ljudske kreposti razboritost, jakost, umjerenost i pravednost. Kroz povijest se o njima najčešće govorilo u oprečnost s onim što im je suprotno: vjera – idolopoklonstvo, nada – očaj, ljubav – pohlepa, razboritost – ludost, pravednost – nepravednost, jakost – nepostojanost, umjerenost – bludnost. Promotrimo li ih u svjetlu današnjeg vremena uočiti ćemo kako je čovjek i danas u istom iskušenju i kako mu je boriti se kako bi živio kreposnim životom. U borbi pobjeđuje Ona koja je zmaju satrla glavu te nas ta stvarnost iznova potiče uteći joj se u zagovor, hoditi s Bezgrešnom putem usvajanja i svjedočenja kršćanskih kreposti vlastitim životom. Bezgrešna, Majka, uči nas ljubiti, vjerovati i nadati se, onako kako se Ona nadala i kako je vjerovala u svakom trenutku svojega života da je Bog s Njom, da je On vodi, da je On Gospodar povijesti.

Cilj Vojske Bezgrešne, kako ga opisuje sv. Maksimilijan, potiče nas na usklađivanje života s postavljenim i izabranim ciljem: "Ljudima s pogrešnim shvaćanjem o vjeri otvara oči, poučava o prelijepoj herojskoj kreposti one koji žive na tom svijetu; vodi one koji iskreno teže istini da ne bi zabludjeli u težnji konačnom najuzvišenijem cilju; čisti duše i poput prijatelja ih potiče kročiti putem kreposti – to su ciljevi Vojske Bezgreš-

ne! Ljudi, bez obzira na narodnost i na rasu, trebaju ići putem kreposti. Makar se to zna, prakticiranje kreposti nije lagano. Jedan mudrac starodavnog Rima je rekao: makar svjesna o potrebi vršenja obveza i dobra, slaba volja lako se prepušta požudama i čak nesvjesno pristaje uz zlo. Kako je i danas aktualna ta mudrost! Vojska Bezgrešne daje snažnu potporu u slušanju glasa razuma i u napredovanju na putu kreposti. Poticaji razuma su uzvišeni, ali da bi ih se prakticiralo, potrebno je svladati velike poteškoće, podnijeti velike neugodnosti, neimaštine i žrtve. Tko sve to podnese i ne padne u napast požude, doći će do otkrića istine i razumijevanja da se treba snažno truditi da bi se ostvario konačni čovjekov cilj" (SK 1071b).

Ljubav i predanje sv. Maksimilijana neka budu za svakog člana MI – VB poticaj potpunog i bezuvjetnog darivanja Bezgrešnoj.

Svojim ponašanjem čovjek otkriva kome je ili čemu izrekao svoj da. "Svatko vrijedi koliko vrijedi njegova uporišna tačka" (A. Comastri, Marija najljepša žena na svijetu).

Razmišljanje o čovjekovu uporištu usmjerava nam misao na sv. Maksimilijana i jasno ocrtava njegovo uporište – Bezgrešnu – njegov izbor, "ruke" koja ga je vodila kroz život do punine, do ispunjenja života u izabranom konačnom uporištu – Bogu. Samo ljubav i povjerenje mogu dovesti do potpunog i bezuvjetnog darivanja Bogu po Bezgrešnoj. Sv. Maksimilijan je to imao u svojem srcu i na to se oslanjao u predanju Bezgrešnoj kroz sve životne kušnje i nedaće. Bazgrešna nam svojim čvrstim, jasnim i dosljednim *da* Bogu ukazuje na svoje uporište, a u Njoj i takvu primjeru sv. Maksimilijan pronalazi snagu za svaki svoj *da* (onaj najmanji u svakodnevici života i onaj najveći u trenutku darivanja života). U sigurnosti i dosljednosti Marijina predanja Kolbe pronalazi poticaj za potpuno i bezuvjetno darivanja, Marijina dosljednost temelj je njegova dosljedna predanja. Život sv. Maksimilijana pokazuje ove stvarnosti i potiče i svakog člana VB da razmišlja u svojem životu, mijenja svoj život i svoje ponašanje i nasljeduje primjer sveca koji konkretnim djelima odgovara na izazove vremena. Trenuci između života i smrti, trenuci egzistencijalnih kriza, trenuci kada se može izabrati samo između dvije stvarnosti ocrtavaju na koga ili što je čovjek stavio svoje uporište. Bezuvjetnost darivanja Bezgrešnoj osnažuje Kolbea da u takvim trenucima svjesno izabere ono što je cijeli život stavljao na prvo mjesto – predanje Bogu po Bezgrešnoj, ispunjenje onoga što Bog od njega želi, darivanje sebe za rađanje novoga života u životu svojih bližnjih. Znamo da kada se čovjek nekome preda onda poprima i njegove osobine, ponašanje, ukus, postaje mu sličan... Kolbe se ogledavao u Bezgrešnu kao što se čovjek ogleda u ogledalo i svakodnevno je svoju sliku usklađivao s likom Bezgrešne. Bezgrešna je darovala život kako bi postala "kolijevka života", Kolbe je darovao život kako bi obitelj primila život –

u životu oca. U tome je bit ljubavi, predanja, darivanja Bezgrešnoj, Majci darovane joj djece.

"Uz pomoć Bezgrešne, mi, Vitezovi Bezgrešne, izmolimo svoje predanje njoj, i gorljivo se trudimo učiniti što više za osvajanje čitavog svijeta za nju. Često ćemo ju moliti za prosvjetljenje da nam pokaže što nam je činiti, njoj ćemo se utjecati proseći snagu koja je potrebna da bismo ostvarili ako je potrebno i najteža i junačka djela za nju. Svi se bez iznimke probudimo na razboritu gorljivost oko spasenja i posvećenja svojih bližnjih, koji su nam blizu ili daleko, pa i iz drugih narodnosti i rasa – po Bezgrešnoj, Posrednici svih milosti, svih milosti obraćenja i posvećenja" (SK 1126). "Što hoćeš?" Kolbe je odgovorio da želi zamijeniti jednoga od osuđenih na smrt u bunkeru gladi, onoga koji je zazivao ženu i djecu... Kolbe se odmah zaputio prema skupini osuđenih na smrt, a Gajowniczek se vratio na svoje mjesto" (Y., Ivonides, *Maksimilijan Kolbe 11670*, str. 276.). Njegovo djelo ne treba riječi objašnjenja...

Molimo da sazrijeva naš odnos s Bezgrešnom i po primjeru sv. Maksimilijana postaje temelj našeg hoda u svetosti.

Čovjek je u opasnosti uzmaknuti pred zadanom riječi (da) kada dođu kušnje, nevolje i teškoće života. I Marija je imala kušnje. Sjetimo se iskustva kada je Isus ostao u Hramu te su Ga Marija i Josip tražili tri dana. Kušnja je bila velika. Ali kušnje omogućuju da učvrstimo svoj da, da dozvolimo Bogu da odgaja, oblikuje i vodi naše srce prema sebi. Svaki naš novi da povezan je s prvim da i svaki novi da postaje naš sve dosljedniji da, do potpunog predanja. Na tom putu sazrijeva naš odnos s Bezgrešnom, ako joj se prepustimo da nas uči predanju sve do potpuna darivanja života kao što je to učinio naš sv. Maksimilijan M. Kolbe. To je naš hod u svetosti, do vrhunca svetosti vlastita života. Svi smo pozvani na svetost: "Kao što je svet Onaj koji vas pozva, i vi budite sveti u svemu življenju" (1 Pt 1,15).

Odazvati se možemo i uspjeti na putu do vrhunca svetosti možemo slijedimo li put istine – poniznosti. "Poniznost je ključ istine i tajna koja omogućuje let, uzdignuće prema visinama, sve do Boga. Marija je bila ponizna, najponiznija od svih stvorenja. Zato je letjela u visine, najviše od svih!" (A. Comastri, *Marija najljepša žena na svijetu*).

Krist je najveći učitelj, naučiti nam je ne sve ono što je on naučavao već "naučiti Njega". Može li u tome biti bolje učiteljice od Marije? "Ako je s Božanskog gledišta Duh nutarnji učitelj koji nas uvodi u puninu istine o Kristu nitko od stvorenja ne poznaje bolje Krista od Marije, nitko ne može poput Marije uvesti u dublje poznavanje njegova otajstva" (Iz *Rosarium Virginis Mariae*, Ivan Pavlo II.). Sv. Maksimilijan je to jako dobro znao i zato je rastući u odnosu s Marijom i u predanju njoj mogao rasti i u svetosti. Promatrajući njegov primjer učimo od njega i nasljedujemo njegovo predanje Bezgrešnoj kako bismo hodili u svetosti i do vrhunca svetosti, do vječnosti.

"Tek je Krist Gospodin, došavši na svijet, ljudima pokazao primjerom i riječju put do istinske svetosti. Njena bit je ljubav prema Bogu sve do heroizma. Značajka – vršenje Božje volje, posebno sadržane u

Božjim i crkvenim zapovijedima, te u staleškim dužnostima. Sredstva – neprestano bdjeti nad sobom i tako spoznavati vlastite slabosti i svladavati ih; usadivati kreposti, njegovati ih i razvijati do izvanrednog stupnja – te molitva kojom duša zadobiva nadnaravne Božje milosti, nužne za duhovno napredovanje. Kod svih svetaca ona zauzima prvo mjesto" (SK 904). I sveci "su proživljavali kušnje, padali i ustajali, i njih je često tištala žalost, slabost i paralizirala nevoljkost. Svjesni Spasiteljevih riječi: "Uistinu, bez mene ne možete učiniti ništa." (Iv 15, 5) i "Sve mogu u Onome koji me jača!" (Fil 4, 13) – nisu se pouzdavali u sebe, nego su sve pouzdanje stavljali u Boga. Ponižavali su se nakon pada, iskreno se kajali, čistili dušu u sakramentu pomirenja, i potom se s još većim žarom prihvaćali posla. I tako su im padovi postajali stepenica prema višoj savršenosti" (SK 903).

Molimo da mi članovi MI – VB, prihvaćamo ljepotu apostolata spasenja ljudi, preuzimajući "DA" koji je izrekla Bezgrešna sa žarom oca Kolbea.

Kao članovi VB razmatramo trenutke Marijina prihvaćanja Božjega plana s Njom – plana za cijelo čovječanstvo. Nad otajstvima Marijina života zauzstavljamo se kad god molimo svetu krunicu koja je sažetak svega Evandjelja. Kroz povijest su nas crkveni učitelji i teolozi podsjećali na njezinu nutarnju djelotvornost za napredak kršćanskog života i apostolskog zauzimanja.

Marija nam je dala sredstva po kojima se možemo spasiti i koja nam pomažu u spašavanju duša, što nam je zajednički cilj ("spasenje i posvećenje najvećega mogućeg broja duša") kako piše i sam sv. Maksimilijan M. Kolbe: "Kroz mnoga je vremena Presveta Djevica Marija dolazila u pomoć svojoj dječici i davala različite načine kako bi lakše ostvarili cilj spasenja... Presveta je Djevica čovječanstvu dala Čudotvornu medaljicu. Sama Bezgrešna, objavljujući je, obećala je svima koji će je nositi jako puno milosti..." (SK 882). Marija daruje i krunicu.

"Istina, krunica ne obvezuje pod grijeh. Ali, kakva bi to bila ljubav koja bi se ograničavala na stroge obveze, čije zanemarivanje postaje prijestup, i to čak težak. Takav bi postupak više sličio na robovsku službu, nego na ljubav djeteta prema najboljem Ocu na nebu i preljubaznoj Majci. Ne! To nije dostojno Marijina miljenika. Ovaj traži uvijek nove načine kako joj što češće doći, što duže (koliko to obveze dopuštaju) uz nju prebivati. Povjerava joj sve svoje poteškoće i brige, a sam čini koliko može da njezine stvari što više napreduju. Njezino kraljevanje u dušama svih koji jesu i koji će biti, poznanici ili nepoznati, prijatelji ili neprijatelji, rođaci, sunarodnjaci, ili stranci, katolici ili inovjerci: to su njegove težnje i želje. To je cilj njegovih napora. I gdje će crpiti svjetlo kako bi znao što i kako činiti ako ne uz stup njezinih nogu, i je li moguće gdje drugdje prikupiti snagu za tako uzvišen posao?" (SK 1015).

Štovatelj Bezgrešne, duboko sjedinjen s Bezgrešnom, poznaje sve ove Njezine želje, nastoji ih usvojiti i životom pridobiti što više duša koje će upoznati i ljubiti Bezgrešnu, postati Njezina djeca. To je apostolat

na koji smo pozvani, za koji molimo i djelujemo.

"Katolici u listopadu posebno iskazuju štovanje Presvetoj Djevici moleći krunicu. Majci Božjoj sigurno pružamo veliko zadovoljstvo kad molimo krunicu. Tada na sebe i na svoje obitelji privlačimo obilje Božjega blagoslova" (usp. SK 1079a). Svakoga dana, i ne samo u listopadu, to je želja, cilj i radost svakoga tko ljubi Bezgrešnu, svakoga tko s Njom i za Nju živi. Upravo onako kako je to učinio i sv. Maksimilijan: "Iz sobe u kojoj su se nalazili osuđenici s ocem Kolbeom svaki dan su se čule glasne molitve, krunica, pobožne pjesme... Pjesme i molitve u čast Gospi često su odjekivale podzemljem" (Y., Ivonides, *Maksimilijan Kolbe 11670*, str. 283.).

Neka nas mučenik ljubavi potiče na iskreno svjedočenje Kraljevstva Božjega.

"Ako ste suuskrsli s Kristom, tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu. Za onim gore težite, ne za zemaljskim! Ta umrijetes i život je vaš skriven s Kristom u Bogu" (Kol 3, 1-3). Poslanje Kristovih učenika je naviještati svima da nas Bog ljubi, da nas želi spasiti i poziva nas da budemo dionici Njegova Kraljevstva.

Riječi koje izgovaramo u činu posvete Bezgrešnoj tumači nam sv. Maksimilijan: *"Daj da u tvojoj bezgrešnoj i premilosrdnoj ruci budemo prikladno sredstvo za uvođenje tvoje slave u tolikim odlutalim i mlakim dušama."*

Vidimo na svijetu toliko nesretnih, odlutalih duša, koje ne znaju ni cilj svog života, koje ljube samo vremenita dobra umjesto jedino dobro, Boga. Mnogi su ravnodušni prema najuzvišenijoj ljubavi. Želimo da se u te duše izlije i što snažnije poraste slava Bezgrešne i molimo da u njezinim bezgrešnim i preljubaznim rukama budu korisno oruđe. Neka ne dopusti da joj se duše ikad usprotive i neka ih, ako je potrebno, prisili na poslušnost.

"... i što više se na taj način proširi i preslatko kraljevstvo Presvetog Srca Isusova."

Presveto Srce Isusovo je Božja ljubav prema ljudima. Njegovo kraljevstvo je vladavina te ljubavi u ljudskim dušama, ljubavi kojom je Gospodin Isus ljubio u jaslicama, čitav svoj život, i na križu, i u euharistiji, i na dan kad nam je svoju Majku dao za majku, hotеći razariti u ljudskim srcima ljubav prema njoj. Ucjeplje-

nje i rast slave Bezgrešne, osvajanje duša za nju, to znači osvajanje duša za Isusovu Majku koja dušama daje Isusovo kraljevstvo" (SK 1197). Tako posveta i predanje svakog člana VB postaju molitva za širenje Božjega kraljevstva na zemlji, molitva za osobnu izgradnju i svakodnevno "postajenje" svjedokom Božjega Kraljevstva među ljudima i za ljude koji ga traže iskrena srca.

Duh VB najbolje je izrečen u činu posvete Blaženoj Djevici Mariji Bezgrešnoj.

To je ključni dio VB – bezgranično predanje Bezgrešnoj, postati njezin, sve više, sve savršenije njezin, u svakom pogledu njezin, uvijek i do vijeka neopozivo njezin. Tako odana joj duša, nesvjesno već utječe na svoju sredinu, zrači, i druge potiče na nasljedovanje. Ali joj to nije dovoljno. Ona želi za Bezgrešnu učiniti sve što može. Zato u nastavku čina posvete moli: "Posluži se isto, ako se tebi sviđa, sa mnom u cijelosti i potpunosti za ono što je o tebi rečeno: Ona će zgnječiti njegovu glavu (Post 3, 15) i: Sve si hereze sama uništila na cijelom svijetu, i daj da tvoje slave u tolikim odlutalim i mlakim dušama i što više se na taj način proširi i preslatko kraljevstvo Presvetog Srca Isusova; jer gdje ti ulaziš, ondje postižeš milost

obraćenja i posvećenja, jer preko tvojih ruku dolaze nam milosti iz Presvetog Srca Isusova"

(SK 1198). Ohrabruju nas riječi: "U času svoje smrti radovat će se oni koji za života gorljivo šire kraljevstvo Bezgrešne" (SK 994).

Neka nas dijete Isus privlači svojom nježnošću i ulijeva mir toliko potreban razočaranim srcima kojima je potreban smisao života.

Bog nas je stvorio i u tome pronalazimo smisao, očaranost stvorenim, tj. time što smo stvorenja koja je stvorio Bog – Stvoritelji. To nas ispunja ljubavlju, smislom i uklanja svaku situaciju koja nas pokušava obeshrabriti i učiniti razočaranima. To nas potiče da sve dublje otkrivamo smisao i razlog zbog kojeg smo na svijetu: da Boga upoznamo, ljubimo Ga, služimo Mu i tako u nebo dođemo. Smisao postojanja pronalazimo u daru koji nam Bog daruje, najvećem daru – Isusu, Božjem Sinu, ujedno i Čovjeku rađenom za čovjeka. Primanjem Isusa – dara, primamo smisao postojanja te dozvoljavamo da nam se srca ispune mirom, nježnošću, predanjem, svime što dijete Isus jest i što nam daruje.

U ovome mjesecu meditiramo tekst iz Lukina evanđelja i razmišljamo o doživljenosti riječi koje anđeo upućuje Mariji... Raduj se milosti puna, raduj se ti koja si puna ljepote (Boga). Raduj se ti koja si ispunjena ljepotom, Lijepim, najljepšim od ljudskih sinova... Dopuštamo da ove riječi ispunjavaju naše srce.

Marijinim pristankom: *Evo službenice Gospodnje* – počinje nova povijest svijeta, Marija postaje kolijevka koja nosi Boga, koja rađa Boga, prvi ljudski prostor potpuno nastanjen Bogom.

Marija u siromaštvu svoje kuće, u skromnosti i jednostavnosti svojega srca postaje čuvarica neizrecive tajne. Da, tako je bilo u Nazaretu kod navještenja. Tako je i u Betlehemu kod rođenja – Marija u skrovitosti štale rađa Dijete i u skrovitosti srca nosi tajnu da je Bog došao na svijet: Bog se rodio u Marijinu srcu, u betlehemske štali, u srcu čovjeka koji prima Boga, u obitelji koja otvara vrata Bogu i koja živi s Bogom.

U božićnoj noći Isus dolazi k nama kao maleno dijete potrebno brige odraslih – Marije i Josipa, ovisan je o njima. Jedino što može je darovati sebe i ono što ima: malenost, mir, radost, predanje, povjerenje... Sve ono što je potrebno i za čime čezne čovjekovo srce. Zato Isus dolazi, rađa se i ostaje s čovjekom, jer ga voli i jer ga želi ispuniti sobom i svojim darovima. Njegova nas nježnost i blizina privlače u zajedništvo s Njim, Bez-

grešnom i sv. Josipom. Neka nikada u nama ne ponestane potrebe za ovom blizinom i molimo da budemo svjedoci ove blizine, dara, Djeteta, Života i Smisla.

Nastavimo živjeti u radosti i s riječima sv. Maksimilijana M. Kolbea:

"Sretan Božić i puno, puno mira koji je Djetetašce Isus donijelo na zemlju" (SK 727).

POSVETNA MOLITVA BEZGREŠNOJ

Bezgrešna Djevice
Majko Crkve
i Majko moja, Marijo,
povjeravam Ti svega sebe,
prihvaćajući radosno
iz ruku Tvoga sina
nacrt milosti
koji je meni odvijeka
namijenio nebeski Otac.

Daj da poučljiv
djelovanju Duha
postanem
djelatno sredstvo
za izgradnju Kraljevstva,
u vjernosti primljena poziva,
u zajedništvu
sa svom svojom braćom,
osobito najsiromašnijom
i najpotrebnijom praštanja.

Zato Ti, Marijo,
prikazujem molitve,
djela i žrtve ovoga dana.

